

Udkast til

Forslag

til

Lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse
(Ny organisering af affaldssektoren)

§ 1

I lov om miljøbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 1757 af 22. december 2006, som ændret ved § 1 i lov nr. 173 af 12. marts 2008, § 1 i lov nr. 507 af 17. juni 2008, § 10 i lov nr. 508 af 17. juni 2008 og § 1 i lov nr. 509 af 17. juni 2008, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, stk. 2, nr. 5, og § 51, stk. 1 og 4, ændres ”affaldsbortskaffelse” til: ”affaldshåndtering”.
2. I § 2, stk. 1, nr. 3, ændres ”eller bortskaffelse” til: ”eller ved den senere håndtering som affald”.
3. I § 4, stk. 2, ændres ”bortskaffelse af spildevand og affald” til: ”bortskaffelse af spildevand og håndtering af affald”.
4. I § 5, stk. 2, nr. 2, ændres ”genanvendelse” til: ”genbruge eller genanvende”.
5. I § 5, stk. 2, nr. 3, ændres ”bortskaffelse” til: ”behandling”.
6. I § 5, stk. 3, ændres ”bortskaffelsen” til: ”affaldshåndteringen”, og ”affaldsbortskaffelsen” til: ”affaldshåndteringen”.
7. I § 7, stk. 3, indsættes som nr. 3:
” 3) at mindst én person i ledelsen af virksomheder, der forestår indsamling af genanvendeligt erhvervsaffald, skal have bevis for at have modtaget undervisning i indberetning af data og miljømæssig forsvarlig håndtering af affaldet, herunder om undervisningens indhold og om kravene til opnåelse af bevis.”
8. I § 9, stk. 1, og § 10, stk. 1, ændres ”bortskaffelsen” til: ”håndteringen som affald”.
9. I § 9, stk. 3, ændres ”, genanvendelse eller bortskaffelse” til: ”eller affaldsbehandling”.
10. I § 9 a, stk. 1, nr. 7, og § 9 b, nr. 2., udgår: ”indsamling og”, og efter ”emballage” indsættes: ”som affald”.
11. I § 9 h, stk. 1, ændres ”affaldsbortskaffelse” til: ”affaldshåndtering”, og ”genanvendt eller særskilt håndteret” ændres til: ”genbrugt, genanvendt eller på anden måde særskilt håndteret”.
12. I § 9 l, stk. 4, indsættes efter ”særskilt håndtering af”: ”affald af”.
13. I § 9 n, stk. 3, ændres ”genvundet eller nyttiggjort” til: ”genanvendt eller på anden måde nyttiggjort som affald”.
14. I § 9 u, stk. 2, indsættes efter ”den kommunale indsamling af”: ”udtjente”.

15. I § 9 x, stk. 1, ændres ”genvindingsordninger” til: ”genanvendelsesordninger”, og ”genvindingen af batterier og akkumulatorer” ændres til: ”genanvendelsen af udtjente batterier og akkumulatorer” og i § 9 x, stk. 4, ændres ”genvinding” til: ”genanvendelse”.

16. I § 9 y, stk. 1, ændres ”genvundet eller nyttiggjort” til: ”genanvendt eller på anden måde nyttiggjort”.

17. I § 10, stk. 4, ændres ”bortskaffer” til: ”håndterer som affald”, og ”bortskaffelse” ændres til: ”håndtering som affald”.

18. I § 13 a, nr. 5, ændres ”bortskaffelsen” til: ”håndteringen”.

19. I § 39 a, stk. 1, ændres ”deponering af” til: ”anden håndtering af”.

20. § 43 affattes således:

”§ 43. Enhver, der frembringer, opbevarer, sorterer eller håndterer affald, er ansvarlig for, at der ikke opstår uhygiejniske forhold eller sker forurening af luft, vand eller jord.”

21. I § 44, stk. 1, ændres ” bortskaffelse af affald, herunder om anmeldelse, sortering, opbevaring, indsamling, transport, behandling, oparbejdning af affald” til: ”klassificering, håndtering, sortering og opbevaring af affald samt mærkning af indsamlingsmateriel”.

22. I § 44 indsættes som stk. 4 - 6:

”Stk. 4. Ministeren kan fastsætte regler om

- 1) godkendelse som indsamlingsvirksomhed for genanvendeligt erhvervsaffald, herunder hvilke oplysninger en ansøgning om godkendelse skal indeholde samt på hvilke vilkår en godkendelse kan meddeles, og at ansøgningen skal ske i en bestemt form,
- 2) overdragelse af virksomheders ansvar for håndtering af genanvendeligt erhvervsaffald og indberetning af data til en tilmeldt og godkendt indsamlingsvirksomhed for genanvendeligt erhvervsaffald herunder om overdragelsesaftalens udformning og indhold.

Stk. 5. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om, at godkendelse efter stk. 4, nr. 1, kan nægtes og tilbagekaldes, såfremt den pågældende gør sig skyldig i grov eller oftere gentagen forsømmelighed. Afgørelse om tilbagekaldelse skal indeholde oplysning om adgangen til at begære en tilbagekaldelse indbragt for domstolene og om fristen herfor.

Stk. 6. Ministeren kan bestemme, at en virksomhed skal have eneret til at forestå håndteringen af en bestemt affaldsfraktion. En eneret kan gives for en periode på indtil seks år ad gangen.”

23. § 45 affattes således:

”§ 45. Kommunalbestyrelsen forestår håndteringen af affald, medmindre andet er fastsat i loven eller i regler udstedt i medfør af loven.

Stk. 2. Miljøministeren fastsætter regler om kommunale affaldsordninger, herunder om

1. kommunalbestyrelsens pligt til at anvise behandlingsmuligheder for affald,
2. kommunalbestyrelsens pligt til at forestå indsamling og behandling af affald,
3. kommunalbestyrelsens pligt til at give adgang til kommunale genbrugspladser og foretage brugerundersøgelser,
4. borgeres, grundejeres og virksomheders pligt til at benytte kommunale affaldsordninger.

Stk. 3. Når en kommunal indsamlingsordning er etableret, må indsamling af det af ordningen omfattede affald kun finde sted ved kommunalbestyrelsens foranstaltning eller bemyndigelse.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsen fastsætter i et regulativ forskrifter om de kommunale affaldsordningers omfang og tilrettelæggelse m.v.

Stk. 5. Ministeren kan fastsætte regler om regulativer omfattet af stk. 4. Ministeren kan herunder fastsætte regler om udformning, indhold, indberetning og offentliggørelse af regulativer, samt om indberetning i bestemt form.

Stk. 6. Producenter og importører af elektrisk og elektronisk udstyr, jf. § 9 i, og producenter og importører af bærbare batterier og akkumulatorer, jf. § 9 t, er uanset stk. 3, berettiget til individuelt

eller kollektivt at etablere tilbagetagningsordninger for affald af elektrisk og elektronisk udstyr fra private husholdninger og for udtjente bærbare batterier og akkumulatorer i overensstemmelse med regler udstedt efter § 44.

Stk. 7. Ministeren kan fastsætte regler om borgeres, grundejeres og virksomheders pligt til at benytte en tilbagetagningsordning etableret i henhold til stk. 6.”

24. I § 45 a indsættes efter ”at”: ”dokumentation,”.

25. I § 45 b, ændres ”Ministeren” til: ”Miljøministeren”.

26. § 45 c ophæves.

27. Efter § 45 c, indsættes:

”**45 d.** Miljøministeren kan fastsætte regler om oprettelse af registre over virksomheder, der indsamler affald, affaldstransportører, anlæg, forhandlere og mæglere af affald, der behandler genanvendeligt erhvervsaffald og om virksomheders, anlægs, transportørers, forhandleres og mægleres pligt til at tilmelde sig registrene, og om deres pligt til at indgive oplysninger hertil, herunder i bestemt form.”

28. I § 46, ændres ”, behandles og bortskaffes” til: ”og håndteres”.

29. Efter § 46, indsættes:

” § **46 a.** Miljøministeren indsamler og registrerer oplysninger om eksisterende affaldsmængder samt om affaldets håndtering. Kommunalbestyrelsen indsamler og registrerer oplysninger om eksisterende og planlagte affaldsanlæg, herunder behandlings- og deponeringsanlæg.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om krav til anmeldelse, dokumentation og oplysninger om affald, herunder om myndigheders, borgeres, grundejeres, virksomheders, ejeres, køberes, sælgeres og eksportørers pligt til at foretage anmeldelse af, dokumentere og afgive oplysninger om affald, herunder i sager om klassificering af affald samt foretage undersøgelser af affald for egen regning.”

30. § 47, *stk. 1*, ophæves.

Stk. 2 - 4 bliver herefter stk. 1 - 3.

31. I § 47, *stk. 2*, der bliver stk. 1, ændres ”bortskaffelsen af affaldet” til: ”håndteringen af affald”.

32. § 48, affattes således:

”§ **48.** Kommunalbestyrelsen skal fastsætte gebyrer til dækning af udgifter, herunder udgifter efter stk. 8, til

- 1) planlægning, etablering, drift og administration af affaldsordninger, jf. dog § 50 a,
- 2) indsamling og registrering af oplysninger, jf. § 46 a.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen fastsætter dog ikke gebyrer, jf. stk. 1, for indsamling af bærbare batterier og akkumulatorer, jf. § 9 u, stk. 1 og 2.

Stk. 3. Der skal fastsættes særskilt gebyr for hver affaldsordning baseret på de udgifter, som er opgjort i kommunalbestyrelsens regnskab. Kommunalbestyrelsen skal på anmodning udlevere beregningen af gebyret for hver ordning.

Stk. 4. Miljøministeren kan fastsætte regler om principper for fastsættelse og opkrævning af gebyrer, herunder regler om fritagelse og dokumentation for gebyrets sammensætning.

Stk. 5. Kommunalbestyrelsens afgørelser efter stk. 1 kan ikke påklages til anden administrativ myndighed.

Stk. 6. Gebyrer efter stk. 1 skal for så vidt angår husholdninger opkræves hos den, der har tinglyst adkomst på ejendommen. Beløbene har samme fortrinsret i ejendommen som offentlige skatter og afgifter.

Stk. 7. Gebyrer efter stk. 1 skal for så vidt angår virksomheder opkræves hos den i CVR-registret registrerede ejer af virksomheden.”

Stk.8. Miljøministeren opkræver gebyr hos kommunalbestyrelsen til dækning af udgifter til drift, vedligeholdelse og administration af nationale digitale systemer for affaldsdata og for udarbejdelse af affaldsregulativer.”

33. I § 49, *stk. 1 og 2*, ændres ”affaldsbortskaffelse” til: ”affaldshåndtering”.

34. Efter § 50 a indsættes:

”Regnskaber for og benchmarking af forbrændings- og deponeringsanlæg samt anlæg, der medforbrænder affald

§ 50 b. Ejere af affaldsforbrændingsanlæg og deponeringsanlæg skal aflægge funktionsopdelte regnskaber for anlæggene. Hvis ejeren foruden affaldsforbrændings- eller deponeringsvirksomhed driver andre aktiviteter i samme selskab m.v., skal ejeren regnskabsmæssigt udskille affaldsforbrændings- og deponeringsaktiviteten i særskilte regnskaber.

Stk. 2. Miljøministeren kan fastsætte regler om affaldsforbrændings- og deponeringsanlæggenes regnskabsføring og budgettering, herunder at affaldsforbrændings- og deponeringsanlæg skal udarbejde, lade revidere og offentliggøre årsrapporter i overensstemmelse med bestemmelserne i årsregnskabsloven.

Stk. 3. Miljøministeren kan fastsætte regler om beregning af driftsmæssige afskrivninger og om regnskabsmæssig adskillelse mellem forskellige aktiviteter og om opgørelse af åbningsbalance, herunder værdiansættelsen af anlæggenes aktiver.

§ 50 c. Forbrændings- og deponeringsanlæg skal årligt benchmarkes på baggrund af oplysninger om anlæggets miljø-, service-, drifts- og økonomiske forhold.

Stk. 2. Miljøministeren fastsætter regler om benchmarkingens indhold og udformning, herunder om, hvilke oplysninger anlæggene skal registrere, om opgørelses- og målemetoder, og om pligt for ejere af forbrændings- og deponeringsanlæg til at afgive oplysninger samt frister for indberetning. Miljøministeren kan endvidere fastsætte regler om indhentning af oplysninger til brug for benchmarking.

Stk. 3. Miljøministeren kan beslutte, at indberetning skal ske ved brug af særlige skemaer eller formularer, herunder at indberetningen skal ske elektronisk.

Stk.4. Miljøministeren fastsætter regler om offentliggørelse af resultaterne af benchmarking.”

35. I § 53, *stk. 1*, ændres ”affaldsbortskaffelse” til: ”affaldshåndtering” og ”varens bortskaffelse” til: ”håndtering af varen som affald”.

36. I § 53 a, *stk. 1*, og § 54 d, *stk. 1*, ændres ”bortskaffelse” til: ”håndtering”.

37. I § 53 b, ændres ” eller bortskaffer, herunder indsamler, forarbejder eller forbrænder,” til: ”, indsamler, forarbejder eller håndterer som affald”.

38. §§ 55 a og b ophæves

39. I § 56, *stk. 3* udgår to steder ”, § 53 a”.

40. I § 58, *stk. 1*, ændres ”affaldsbehandlings- og deponeringsanlæg” til: ”affaldshåndterings- og deponeringsanlæg”.

41. I § 110, *stk. 1*, ændres ”§ 45, *stk. 4*” til: ”§ 45, *stk. 3*” i nr. 1 og i nr. 13 udgår ”, § 55 b”.

42. I § 110, *stk. 3*, ændres ”45, *stk. 2, 3 og 6*” til: ”§ 45, *stk. 2, 3, 5 og 7*”, og ”§ 45 c ” til: ”§ 45 d, § 46 a, *stk. 2*” og efter ”§ 50 a, *stk. 3*,” indsættes: ”§ 50 b, § 50 c”.

§ 2

Loven træder i kraft den 1. januar 2010.

Stk. 2. Overgangsbestemmelser [...]

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Lovforslagets formål og hovedindhold
 - 1.1. Baggrund
 - 1.2. Politisk aftale om affaldssektoren
 - 1.3. Lovforslagets formål
2. Lovforslagets indhold
 - 2.1. Styrket konkurrence og øget gennemsigtighed på markedet for genanvendeligt erhvervsaffald
 - 2.1.1. Frit valg af genanvendelsesanlæg for virksomheder
 - 2.1.2. Ny ansvarsfordeling
 - 2.1.3. Affaldsregistret
 - 2.1.4. Farligt affald
 - 2.1.5. Genbrugspladser
 - 2.2. Effektiv service og administrative forenklinger – regulativer, data og gebyrer
 - 2.2.1. Færre og enklere kommunale regulativer om affald
 - 2.2.2. Enkel og effektiv indberetning af data om affald
 - 2.2.3. Gennemsigtige kommunale affaldsgebyrer
 - 2.3. Innovation
 - 2.4. Effektiv forbrændings- og deponeringssektor
 - 2.4.1. Funktionsopdelte regnskaber på affaldsforbrændings- og deponeringsområdet
 - 2.4.2. Benchmarking af forbrændings- og deponeringsanlæg
 - 2.5. Øvrige ændringer
3. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige
4. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet
5. Lovforslagets administrative konsekvenser for borgerne
6. De miljømæssige konsekvenser
7. Forholdet til EU-retten
8. Hørte myndigheder og organisationer
9. Sammenfattende skema
10. Virksomhedspanel

1. Lovforslagets formål og hovedindhold

1.1. Baggrund

I 2002 blev der i den offentlige debat sat fokus på, om den nuværende organisering af affaldssektoren var den mest hensigtsmæssige. En række aktører fra erhvervslivet påpegede forskellige svagheder ved affaldssektorens organisering. Der blev for eksempel peget på, at der gælder mange forskellige lokale regler, som gør det vanskeligt at operere i flere kommuner. Derudover blev der peget på, at det er uhensigtsmæssigt, at virksomheder nogle steder i landet har adgang til genbrugspladser og andre steder ikke har adgang. Som reaktion på denne kritik nedsatte miljøministeren i sommeren 2002 en arbejdsgruppe om organisering af affaldssektoren. Arbejdsgruppen bestod af repræsentanter for forbrugere, erhvervsliv, kommunalbestyrelser og staten. Arbejdsgruppen afgav i december 2004 anbefalinger om og forslag til en ændret organisering. Der var ikke enighed om forslag til organisering af forbrændings- og deponeringsområdet, og der blev derfor nedsat en tværministeriel embedsmandsgruppe med deltagelse af Finansministeriet, Energistyrelsen, Konkurrencestyrelsen samt Miljøstyrelsen. Embedsmandsgruppen arbejdede med anbefalinger til organisering af forbrændings- og deponeringsområdet i perioden oktober 2004 til oktober 2006. Endvidere har en EU-jura arbejdsgruppe i perioden 24. august 2005 til 22. juni 2006 vurderet de EU-retslige aspekter af arbejdsgruppens anbefaling.

Arbejdsgruppen og embedsmandsgruppens anbefalinger og den EU-juridiske vurdering var baggrund for, at regeringen i februar 2007 offentliggjorde ideoplægget ”Den nye affaldssektor”.

1.2. Politisk aftale om affaldssektoren

På baggrund af ideoplægget og de modtagne høringssvar indbød miljøministeren de politiske partier til forhandlinger om organisering af affaldssektoren. Der blev den 21. juni 2007 indgået en aftale om organisering af affaldssektoren mellem regeringen og Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti, Socialistisk Folkeparti og Det radikale Venstre.

Den politiske aftale for den fremtidige regulering og organisering af affaldssektoren rummer følgende elementer:

- Styrket konkurrence og øget gennemsigtighed på markedet for genanvendeligt erhvervsaffald herunder frit valg af genanvendelses anlæg og ny ansvarsfordeling, farligt affald og genbrugspladser
- Effektiv service og administrativ forenkling – regulativer, data og gebyrer
- Innovation – nye teknologier til affaldsbehandling
- Effektiv forbrændings- og deponeringssektor herunder funktionsopdelte regnskaber og benchmarking af forbrændings- og deponeringsanlæg

Efterfølgende er forligskredsen blevet enige om principper for regulativer, gebyrer samt betaling for virksomhedernes brug af genbrugspladser.

Lovforslaget er baseret på den politiske aftale og er en udmøntning af denne.

De nye regler om genanvendeligt erhvervsaffald skal evalueres, når de har været i kraft i tre år. Evalueringen skal bl.a. indeholde en vurdering af frit valg og ny ansvarsfordeling for det genanvendelige erhvervsaffald, adgangen til genbrugspladser, kommunalbestyrelsernes klassificering af farligt affald som genanvendeligt, forbrændingsegnet eller deponeringsegnet samt omfanget af støtte til innovation indenfor affaldssektoren.

I den politiske aftale fra 2007 var forligsparterne enige om, at kommunernes rolle som myndighed og driftsherre skal være klart adskilt på affaldsområdet, men at en sådan adskillelse ikke nødvendiggør et krav om selskabsgørelse. Lovens gældende § 47, stk. 4, hvorefter fælleskommunale selskaber kan varetage planlægningen af affaldshåndteringen indenfor affaldsselskabets opland, så længe affaldsplanerne formelt godkendes af de enkelte kommunalbestyrelser, bibeholdes. Det er derudover ikke intentionen med lovforslaget at skabe adgang på affaldsområdet til at uddelegere myndighedskompetence til kommunale fællesskaber. Flere af de øvrige initiativer, som f.eks. den nye model for genanvendeligt erhvervsaffald, hvorefter kommunalbestyrelsen ikke længere skal anvise genanvendeligt erhvervsaffald og kravet om øget gennemsigtighed i de kommunale budgetter og regnskaber, tjener til at sikre en adskillelse af de kommunale myndigheds- og driftsopgaver.

1.3. Lovforslagets formål

Hovedformålet med lovforslaget er at implementere den aftale, som regeringen den 21. juni 2007 indgik med Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti, Socialistisk Folkeparti og Det radikale Venstre om en ny organisering af affaldsområdet. Forslaget skaber de nødvendige lovgivningsmæssige rammer for at gennemføre denne politiske aftale.

Lovforslaget har derudover til formål dels at bringe den danske affaldsterminologi i overensstemmelse med fællesskabsretten og dels at undgå tvivl om fortolkningen af særligt terminologien ”bortskaffelse”. Se hertil nr. 1-6, 8-13, 15-20, 28, 31, 33, 35-37 og 40. Hertil kommer enkelte andre ændringer og præciseringer.

Elementerne i den politiske aftale forventes gennemført dels med hjemmel i eksisterende bestemmelser i lovens kapitel 6 dels ved en række foreslåede nye bestemmelser.

2. Lovforslagets indhold

2.1. Styrket konkurrence og øget gennemsigtighed på markedet for genanvendeligt erhvervsaffald

2.1.1. Frit valg af genanvendelses anlæg for virksomheder

Gældende ret

Det er et grundlæggende princip i affaldsreglerne i dag, at kommunalbestyrelsen har kapacitetsforpligtelsen og dermed indsamlings- og anvisningsret for en stor del af det affald, som frembringes i Danmark. Når kommunalbestyrelsen skal udmønte sin kapacitetsforpligtelse, kan den vælge at fastsætte en indsamlings- eller en anvisningsordning. Ordningerne fastsættes for en eller flere fraktioner, f.eks. farligt affald eller husholdningsaffald. Affaldsordningerne skal fastsættes i et regulativ, som vedtages af kommunalbestyrelsen. En indsamlingsordning kan fastsættes enten som en henteordning, hvor kommunalbestyrelsen har ansvaret for indsamling af affaldet hos borgeren eller virksomheden og for, at affaldet transporteres til genanvendelse på et genanvendelses anlæg, som kommunalbestyrelsen har valgt. En indsamlingsordning kan også tilrettelægges som en bringeordning, hvor borgeren og virksomheden har ansvaret for at bringe det omfattede affald til et af kommunalbestyrelsen bestemt opsamlingssted typisk en genbrugsstation, hvorfra kommunalbestyrelsen overtager ansvaret for, at affaldet bliver genanvendt på et anlæg, der kan genanvende affaldet.

Ved en anvisningsordning har den affaldsproducerende virksomhed ansvaret for, at affaldet genanvendes efter regulativets bestemmelser. Kommunalbestyrelsen vil ved en anvisningsordning på forhånd have taget stilling til den miljømæssigt korrekte behandling for de almindelig kendte affaldsfraktioner, hvor der ikke gælder en indsamlingsordning, og i regulativet henviser enten til en generel behandling eller et konkret anlæg. Derudover kan kommunalbestyrelsen konkret anvise, når en virksomhed henvender sig med affald, som ikke er omfattet af en indsamlingsordning eller en generel anvisningsordning.

For både indsamlings- og anvisningsordninger gælder en benyttelsespligt for borgere og virksomheder. Et eksempel på en undtagelse fra kommunalbestyrelsens forpligtelse til at sikre behandlingskapacitet er affald, hvor der gælder et producentansvar, som for biler, batterier og affald af elektrisk og elektronisk udstyr.

Arbejdsgruppen om organisering af affaldssektoren og den politiske aftale

Forligsparterne tilsluttede sig i den politiske aftale fra 2007 arbejdsgruppens anbefaling om, at virksomhederne skal have frit valg af genanvendelses anlæg. Affaldsproducerende virksomheder skal således frit kunne vælge at få deres genanvendelige erhvervsaffald behandlet på anlæg, der er opført på en landsdækkende liste over genanvendelses anlæg. Det skal fremgå af listen, hvilke typer genanvendeligt affald, anlægget er godkendt til at behandle. For at blive optaget på listen, skal anlæggene være miljøgodkendte og leve op til en given kvalitet af genanvendelse, der måtte være fastsat for den konkrete affaldstype.

Anvendelse af eksisterende hjemler

Med hjemmel i lovens gældende § 44, stk. 1, vil der blive fastsat regler om, at virksomheder, som producerer genanvendeligt erhvervsaffald frit skal kunne vælge at få deres genanvendelige erhvervsaffald behandlet på et genanvendelses anlæg, som er miljøgodkendt og er opført i et landsdækkende register (Affaldsregistret).

Tilsvarende vil der med hjemmel i den eksisterende § 44, stk. 1, i bekendtgørelsesform blive fastsat krav til behandlingen af affaldet. Kravene forventes for det første at bestå i krav til behandlingen af særlige miljøkritiske affaldsfraktioner. Se nærmere herom under afsnit 2.10. For det andet er det intentionen at udnytte den eksisterende hjemmel i bestemmelsen til at fastsætte krav om udsortering med henblik på genanvendelse. Formålet hermed er at sikre et fortsat højt genanvendelsesniveau og at ensarte reguleringen af behandlingen af det genanvendelige erhvervsaffald, som kommunalbestyrelsen anviser i dag og derved skabe øget gennemsigtighed og mere ensartede konkurrencevilkår. Det er således tanken løbende at supplere de allerede gældende krav i affaldsbekendtgørelsen om, at visse fraktioner skal genanvendes for derved at lette kommunalbestyrelsernes klassificeringsopgave.

Lovforslaget

Forslaget om frit valg af genanvendelses anlæg for virksomheder har til hensigt at give affaldsproducerende virksomheder mulighed for selv at vælge, på hvilket registreret genanvendelses anlæg, de ønsker deres genanvendelige affald behandlet.

Forslaget indebærer, at kommunalbestyrelserne fremover ikke vil have kapacitetsforpligtelse for det genanvendelige erhvervsaffald. Kommunalbestyrelsen må derfor fremover ikke etablere indsamlings- eller anvisningsordninger for genanvendeligt erhvervsaffald. Kommunalbestyrelsen må som en konsekvens af forslaget heller ikke dimensionere kapaciteten på eventuelle kommunale genanvendelses anlæg efter mængden af genanvendeligt erhvervsaffald eller indgå aftaler om håndtering af genanvendeligt affald med andre anlæg. Denne kapacitetsplanlægning må alene ske i forhold til det genanvendelige husholdningsaffald, genanvendeligt erhvervsaffald til genbrugspladser samt affald til forbrænding og deponering.

Med forslaget præciseres bl.a. som følge heraf i § 45, stk. 1, at affaldshåndtering alene er en kommunal opgave, såfremt der ikke er fastsat andre ordninger enten i loven eller i regler udstedt i medfør af loven. På det genanvendelige område vil kommunalbestyrelsen således alene have til opgave at klassificere og føre tilsyn med genanvendeligt erhvervsaffald samt give adgang for virksomhederne til de kommunale genbrugspladser.

Den nugældende benyttelsespligt til de kommunale ordninger tænkes ved udmøntningen af bestemmelsen erstattet af en pligt for affaldsproducerende virksomheder til at aflevere deres genanvendelige erhvervsaffald til virksomheder, der indsamler genanvendeligt erhvervsaffald, genanvendelses anlæg opført i Affaldsregistret, et tilsvarende anlæg i udlandet eller til den kommunale genbrugsplads. Hvis ikke affaldsproducerende virksomheder afleverer affaldet til en indsamlingsvirksomhed for genanvendeligt erhvervsaffald, en genbrugsplads, et genanvendelses anlæg eller eksporterer affaldet efter reglerne om import og eksport af affald, kan dette straffes med bøde efter de almindelige regler i loven.

Der er med forslaget ikke tænkt nogen ændring af kommunalbestyrelsens mulighed for at anvise blandet affald til forsoring med henblik på forbrænding, uanset at det blandede affald også indeholder genanvendeligt affald. Det er dog en forudsætning, at den genanvendelige del udsorteres med henblik på genanvendelse.

2.1.2. Ny ansvarsfordeling

Gældende ret

Genanvendeligt affald bliver ofte forinden genanvendelse sorteret, komprimeret eller forbehandlet på anden måde, før genanvendelsen er slut. Det kan betyde, at affaldet går igennem mange virksomheder undervejs.

I dag har den affaldsproducerende virksomhed ansvaret for, at det genanvendelige affald håndteres og herunder genanvendes korrekt. Den affaldsproducerende virksomheds ansvar bortfalder først i det øjeblik affaldet er afleveret på det anlæg, kommunalbestyrelsen har anvist affaldet til, uanset om den affaldsproducerende virksomhed har overdraget affaldet fysisk til f.eks. en transportør. Dette følger af, at kommunalbestyrelsens anvisningsret og – pligt modsvares af en pligt for alle affaldsproducerende virksomheder til at benytte den anviste behandling (benyttelsespligten).

Arbejdsgruppen om organisering af affaldssektoren og den politiske aftale

Arbejdsgruppen om organisering af affaldssektoren kom i deres anbefalinger fra 2004 frem til, at det ikke er hensigtsmæssigt, at det altid er den oprindelige affaldsproducent, der har ansvaret for affaldet, helt frem til det er afleveret til behandlingsanlægget. Løsningen i den politiske aftale fra 2007 bygger videre på disse anbefalinger, således, at det fremover som udgangspunkt skal være den, som har med affaldet at gøre, som skal have ansvaret for, at det bliver håndteret rigtigt på hvert trin i processen.

Lovforslaget

Med forslaget bemyndiges ministeren i medfør af den foreslåede § 44, stk. 4, nr. 2, til at fastsætte regler om, at de affaldsproducerende virksomheder kan overdrage ansvaret for, at kildesorterede fraktioner af genanvendeligt erhvervsaffald håndteres efter gældende regler, til en godkendt og registreret indsamlingsvirksomhed for genanvendeligt erhvervsaffald. Se nærmere under nr. xx (§ 44, stk. 4, nr. 2) om krav til en aftale mellem indsamlingsvirksomheden og den affaldsproducerende virksomhed. Ved kildesortering forstås sortering i genanvendeligt, forbrændings- og deponeringsegnet affald samt sortering efter materiale og anvendelsesform. De affaldsproducerende virksomheder skal kun kunne aflevere genanvendeligt erhvervsaffald til godkendte indsamlingsvirksomheder for genanvendeligt erhvervsaffald, som er optaget på et centralt register.

Den affaldsproducerende virksomhed kan også fortsat vælge at få en transportør til at transportere affaldet til et genanvendelsesanlæg. I så fald bevarer den affaldsproducerende virksomhed ansvaret for affaldet indtil aflevering af affaldet på et genanvendelsesanlæg opført på et centralt register. Med forslaget gives ministeren bemyndigelse i medfør af den foreslåede § 45 d til at oprette et sådant register, jf. nærmere nedenfor under pkt. 2.1.3.

Med forslaget bemyndiges ministeren endvidere til i medfør af den foreslåede § 44, stk. 4, nr. 1, at fastsætte regler om en godkendelsesordning for indsamlingsvirksomheder for genanvendeligt erhvervsaffald. Godkendelsen vil være en forudsætning for, at den affaldsproducerende virksomhed lovligt kan overdrage ansvaret for, og indsamlingsvirksomheden lovligt kan overtage ansvaret for håndteringen af det genanvendelige erhvervsaffald. Ministeren bemyndiges, jævnfør den foreslåede § 7, stk. 3, nr. 3, endvidere til at fastsætte uddannelseskra, hvorefter mindst én person i ledelsen af indsamlervirksomheden skal have gennemført en uddannelse i indberetning af data og miljømæssig forsvarlig håndtering af affald. Det er væsentligt, at virksomheder, som opererer som indsamlingsvirksomheder for genanvendeligt erhvervsaffald og dermed har mulighed for at håndtere og herunder transportere affald, også har det fornødne kendskab til, hvordan dette affald håndteres forsvarligt. Ministeren bemyndiges i den forbindelse også til at stille krav om, at uddannelsen løbende skal opdateres og, at uddannelsen skal afsluttes med en test. De nærmere elementer i uddannelsen vil blive fastsat i samarbejde med de relevante parter og myndigheder. Uddannelseskraet forventes at blive fastsat som et vilkår for godkendelsen som indsamlingsvirksomhed for genanvendeligt erhvervsaffald.

Med forslaget skabes endvidere hjemmel for ministeren til i medfør af den foreslåede ændring af § 46 a at fastsætte krav om, at indsamlingsvirksomheder skal kunne dokumentere, at det genanvendelige erhvervsaffald er afleveret til et registreret genanvendelsesanlæg, en anden godkendt og registreret indsamler eller eksporteret efter gældende regler om eksport af affald. Derudover giver forslaget ministeren bemyndigelse til i medfør af den foreslåede ændring af § 45 a, at fastsætte formkrav til dokumentationen.

Desuden skabes med forslagens § 44, stk. 4, nr. 2, mulighed for, at en indsamlingsvirksomhed for genanvendeligt erhvervsaffald kan overtage ansvaret for indberetningen af affaldsdata fra virksomheden. Den affaldsproducerende virksomhed godkender, hvilke data, der skal indberettes, når fakturaen fra indsamlingsvirksomheden for genanvendeligt erhvervsaffald betales, og overdrager i den forbindelse ansvaret for dataindberetningen til indsamlingsvirksomheden for genanvendeligt erhvervsaffald.

Godkendelse og registrering som indsamlingsvirksomhed for genanvendeligt erhvervsaffald er ikke til hinder for, at virksomheden foretager andre aktiviteter på affaldsområdet som f.eks. transport af forbrændingsegnet affald eller sortering af forbrændingsegnet affald, der anvises af kommunalbestyrelsen. Det vil sige, at også f.eks. sorteringsanlæg kan godkendes som indsamlingsvirksomhed for genanvendeligt erhvervsaffald. Også sorteringsanlæg må som indsamlingsvirksomhed for genanvendeligt erhvervsaffald kun overtage ansvaret for håndteringen af kildesorterede, genanvendelige affaldsfraktioner fra affaldsproducenterne.

Ministeren bemyndiges derudover til at fastsætte gebyr, der skal dække de fulde omkostninger ved administration af godkendelsesordningen. Se hertil bemærkninger til nr. 22 (§ 44, stk. 4, nr. 1).

Ministeren bemyndiges endelig i forslagens § 44, stk. 6, til at fastsætte regler, hvorefter godkendelse kan nægtes eller tilbagekaldes, såfremt ansøgeren eller den godkendte indsamlingsvirksomhed gør sig skyldig i grov eller oftere gentagen forsømmelighed i forbindelse med virksomheden for indsamling af genanvendeligt erhvervsaffald. Denne bestemmelse svarer i store træk til den bestemmelse om en autorisationsordning for rottebekæmpelse, der blev indsat i lovens § 17, stk. 3, ved L 1991 936 om ændring af forskellige lovbestemmelser om erhvervsudøvelse på grundlag af autorisationer mv. som præciseret ved L 1996 395.

Ved tilbagekaldelse af en godkendelse må der kræves mere graverende forhold end ved nægtelse af godkendelse, før en godkendelse, der måske har været udnyttet i en årrække, kan tilbagekaldes.

En afgørelse om tilbagekaldelse kan efter forslaget forlanges indbragt for domstolene af den, afgørelsen vedrører.

2.1.3. Affaldsregistret

Gældende ret:

Kommunalbestyrelserne registrerer i dag de transportører, der driver transportørvirksomhed i deres kommune. Derudover registrerer kommunalbestyrelserne i såkaldte anvisningsbilag de behandlingsanlæg, som de anviser genanvendeligt erhvervsaffald til.

Arbejdsgruppen om ny organisering af affaldssektoren og den politiske aftale

Arbejdsgruppen om ny organisering af affaldssektoren anbefalede i deres rapport, at de godkendte indsamlingsvirksomheder af genanvendeligt erhvervsaffald endvidere registreres i et statsligt register over indsamlingsvirksomheder. Arbejdsgruppen anbefalede endvidere, at der opbygges et centralt register for genanvendelsesanlæg. Endelig anbefalede arbejdsgruppen, at der opbygges et centralt register over alle transportører med godskørselstilladelse, der transporterer affald. Den politiske aftale fra 2007 bygger på disse anbefalinger.

Lovforslaget:

Med forslaget bemyndiges ministeren til i medfør af den foreslåede § 45 d at fastsætte regler om oprettelse af et register over virksomheder, der indsamler affald, affaldstransportører, anlæg, der behandler genanvendeligt erhvervsaffald, forhandlere og mæglere af affald. Det er intentionen med forslaget at oprette et Affaldsregister. Registret skal dels rumme alle indsamlingsvirksomheder for genanvendeligt erhvervsaffald og anlæg, der behandler genanvendeligt affald, og dels alle

transportører og virksomheder, der indsamler andet affald end genanvendeligt erhvervsaffald, samt forhandlere og mæglere af affald.

Det er virksomhederne, anlæggene og transportørerne selv, der har ansvaret for at vurdere, hvorvidt de er virksomheder, der indsamler affald, affaldstransportører, genanvendelsesanlæg, forhandlere eller mæglere og for korrekt registrering heraf i Affaldsregistret.

Affaldsregistret skal være landsdækkende og internetbaseret og forventes opbygget med to indgange. En adgang til registrering af indsamlingsvirksomheder for genanvendeligt erhvervsaffald og anlæg, der behandler genanvendeligt affald og én indgang til registrering af affaldstransportører, virksomheder, der indsamler andet affald end genanvendeligt erhvervsaffald samt forhandlere og mæglere, hvis disse ikke er registreringspligtige som f.eks. indsamlingsvirksomhed.

Ad. Affaldsregistret - genanvendelsesdelen

Et centralt element i den nye ordning for genanvendeligt erhvervsaffald er, at der skal oprettes et register over virksomheder, der indsamler genanvendeligt erhvervsaffald og anlæg, der behandler genanvendeligt erhvervsaffald. Alle anlæg, der behandler genanvendeligt erhvervsaffald og alle indsamlingsvirksomheder for genanvendeligt erhvervsaffald skal lade sig registrere i affaldsregistret.

I genanvendelsesdelen af registret skal det fremgå, hvilke anlæg, der kan genanvende en given affaldsfraktion. Under hver affaldsfraktion skal der findes kontaktoplysninger vedrørende de genanvendelsesanlæg, der findes i registret. I registret vil der ligeledes være en liste over godkendte indsamlingsvirksomheder for genanvendeligt erhvervsaffald, så det er nemt for affaldsproducenten at få overblik over forskellige muligheder for at få håndteret en given genanvendelig affaldsfraktion.

Det er hensigten, at anlæg, der behandler genanvendeligt erhvervsaffald, skal lade sig registrere via www.virk.dk med eventuelt supplerende kontaktoplysninger og dokumentation for gyldig miljøgodkendelse, herunder godkendelses- og udløbsdato. Anlæggene skal endvidere oplyse anslået årlig kapacitet og hvilke fraktioner, anlægget kan behandle. Hvis anlægget er omfattet af branchebilag oplyses endvidere herom. Kapacitetsangivelsen skal bruges som en service til affaldsproducenterne i deres overvejelser om, hvilket anlæg der vil have den fornødne størrelse til at modtage det pågældende affald. Genanvendelsesanlægget har pligt til at melde tilbage til det nationale register, hvis der sker ændringer på anlægget og/eller i anlæggets miljøgodkendelse, der har betydning for, hvilke affaldsfraktioner, anlægget kan behandle.

Registreringen skal ophøre, hvis anlægget ikke længere efter bestemmelserne er berettiget til at være registreret. Det vil sige, hvis virksomheden ophører, eller såfremt virksomhedens miljøgodkendelse bortfalder.

Virksomheder, der foretager genanvendelsesaktiviteter, som er reguleret efter lovens § 19 eller bekendtgørelser, der særskilt regulerer genanvendelsen, er ikke registreringspligtige. Genanvendelse af sådant affald vil fortsat ske efter disse regler. Affaldsbehandlingsanlæg, der behandler affald, der er reguleret i bekendtgørelser om producentansvar kan optages i det nationale register. Udenlandske genanvendelsesanlæg skal ikke registreres i Affaldsregistret.

Det er endvidere hensigten, at virksomheder, der indsamler genanvendeligt erhvervsaffald skal lade sig registrere via www.virk.dk. For at blive registreret skal virksomheden opfylde kravene til at være godkendt. Se herom ovenfor under pkt. 2.1.2. Der vil i bekendtgørelsesform blive fastsat krav om, at registrering i registret som indsamlingsvirksomhed for genanvendeligt erhvervsaffald kræver en godkendelse som indsamlingsvirksomhed for genanvendeligt erhvervsaffald, se hertil bemærkningerne til nr. 22 (§ 44, stk. 4, nr. 1). Det er endvidere intentionen, at der i bekendtgørelsesform fastsættes krav om, at den eller de personer, som har gennemført uddannelsen, står nævnt i registret, og at der ved udskiftning sker en løbende opdatering af registreringen.

Ad. Affaldsregistret – registrering af transportører, indsamlere af øvrigt affald, forhandlere og mæglere af affald

Den anden del af Affaldsregistret skal indeholde en registrering af transportører, øvrige indsamlere, forhandlere og mæglere af affald. I dag registreres transportører, der kører med affald for fremmed regning, hos kommunalbestyrelsen. Som noget nyt skal transportører, der transporterer alle typer af affald registreres i et nationalt register, hvilket vil erstatte den kommunale registrering af alle transportører. Der er ingen krav forbundet med registreringen af transportøren. Når transportøren har dokumenteret, at han har opnået en godkendelse til transport af gods, har transportøren krav på at blive

optaget i det centrale register. Transportører vil dog fortsat være omfattet af godkendelsespligten efter lov om godskørsel om transport af gods for fremmed regning og eventuelt lov om farligt gods, hvis der er tale om farligt affald.

En transportør kan for fremmed regning transportere affald fra A til B rekvireret af affaldsproducenten, et behandlingsanlæg, en indsamler af genanvendeligt erhvervsaffald eller en mægler, der har fuldmagt fra affaldsproducenten. I disse tilfælde vil affaldsproducenten, behandlingsanlægget eller indsamleren af genanvendeligt erhvervsaffald fortsat være ansvarlig for, at affaldet afleveres til genanvendelse på et anlæg, der er registreret på Affaldsregistret under den pågældende affaldsfraktion eller på et tilsvarende udenlandsk anlæg. En affaldstransportør må ikke sammenblende affald fra flere forskellige affaldsproducenter, det vil sige, at affaldstransportøren ikke må foretage ruteindsamling af genanvendeligt erhvervsaffald fra flere virksomheder, med mindre det er på vegne af en indsamler af genanvendeligt erhvervsaffald.

Som noget nyt skal også virksomheder, der indsamler affald, som ikke er genanvendeligt samt forhandlere og mæglere registreres hos de centrale myndigheder. Dette krav indsættes for at sikre overensstemmelse med direktiv nr. xx af xxxx 2008 om affald, som stiller krav om registrering af alle indsamlingsvirksomheder, forhandlere og mæglere af affald, hvis der ikke er indført en godkendelsesordning for disse aktører.

2.1.4. Farligt affald

Gældende ret

I dag er det kommunalbestyrelsens afgørelse, om affald er farligt, med mindre der er udstedt andre regler herom. Ved farligt affald fra virksomheder kan kommunalbestyrelsen vælge mellem at etablere en indsamlingsordning i form af en henteordning eller at etablere en anvisningsordning. For farligt affald i mindre mængder, særlige fraktioner og fra husholdninger skal kommunalbestyrelsen dog etablere indsamlingsordninger. Både virksomheder og husholdninger er forpligtede til at benytte de ordninger, som kommunalbestyrelsen iværksætter. Kommunalbestyrelserne kan dog meddele virksomhederne fritagelse for benyttelsespligten.

Den politiske aftale om organisering af affaldssektoren

Det fremgår af den politiske aftale fra juni 2007, at modellen for genanvendeligt erhvervsaffald med frit valg af indsamlingsvirksomhed for genanvendeligt erhvervsaffald og genanvendelsesanlæg med en klar ansvarsfordeling kombineret med det nødvendige tilsyn også skal omfatte genanvendeligt farligt erhvervsaffald.

Anvendelse af eksisterende hjemler

Med hjemmel i lovens gældende § 44, stk. 1, vil der blive fastsat regler, hvorefter også genanvendeligt, kildesorteret, farligt erhvervsaffald vil indgå i den nye ordning med frit valg for virksomheder af genanvendelsesanlæg og indsamlingsvirksomheder for genanvendeligt erhvervsaffald. Hermed indrettes reglerne efter den administration mange kommunalbestyrelser har anlagt i dag, hvorefter den fritagelsesadgang, som findes i de nuværende regler, anvendes i vidt omfang. Se i øvrigt de almindelige bemærkninger til pkt. 2.1.2. om den nye ordning for genanvendeligt erhvervsaffald, som også vil gælde for genanvendeligt farligt affald.

Med forslaget lægges ikke op til en ændring af reglerne for det øvrige ikke-genanvendelige farlige affald. Kommunalbestyrelserne skal således fortsat have ansvaret for, at der sker en forsvarlig håndtering af alt farligt affald fra husholdninger og den del af virksomhedernes farlige affald, der deponeres eller forbrændes.

Lovforslaget

Med den foreslåede ændring af § 44, stk. 1, bemyndiges ministeren til at fastsætte regler om klassificering. Bemyndigelsen tænkes udnyttet til bl.a. at fastsætte regler om kommunalbestyrelsens pligt til at klassificere affald i forbindelse med den nye ordning for alt genanvendeligt erhvervsaffald, herunder klassificere affald som genanvendeligt og klassificere farligt affald som genanvendeligt, forbrændings- eller deponeringseget, jf. også de almindelige bemærkninger pkt. 2.1.

2.1.5. Genbrugspladser

Gældende ret

I dag er det kommunalbestyrelsen, der afgør, om virksomheder skal have adgang til genbrugspladserne i deres kommune. Det er derfor ikke alle virksomheder, der i dag har adgang til genbrugspladserne. Der er også stor forskel på, hvad det koster. I de kommuner, hvor genbrugspladserne kun er åbne for husholdninger, betaler virksomhederne ikke til pladserne. I praksis er det vanskeligt at kontrollere, om virksomhederne bruger dem.

Arbejdsgruppen om organisering af affaldssektoren og den politiske aftale

Arbejdsgruppen om organisering af affaldssektoren kom i deres anbefalinger fra 2004 frem til nye principper for virksomhedernes brug af de kommunale genbrugspladser. Disse principper blev konfirmeret ved den politiske aftale fra 2007, hvoraf fremgår, at der for det første skal sikres ensartede vilkår for virksomheders adgang til genbrugspladser på tværs af kommunegrænser. For det andet sikres det, at kildesorterede fraktioner, der kun forekommer i mindre mængder på den enkelte virksomhed kan afleveres på en genbrugsplads. For det tredje skal ens og let administrerbare principper for adgangen og betalingen til genbrugspladser sikres. Parterne bag den politiske aftale aftalte desuden, hvilke principper der skal gælde for beregningen af de gebyrer som virksomhederne skal betale for at få stillet genbrugspladser til rådighed.

Lovforslaget

Med lovforslaget bemyndiges ministeren til i medfør af den foreslåede § 45, stk. 2, nr. 4, at fastsætte regler om kommunalbestyrelsens pligt til at give adgang til genbrugspladserne. Kommunalbestyrelserne skal således fremover sikre, at alle virksomheder har adgang til en kommunal genbrugsplads på lige fod med husholdninger. Det gælder både i forhold til farligt og ikke farligt affald. For både husholdninger og virksomheder gælder dog, at adgangen vil blive begrænset til biler, der vejer op til 3500 kg. Desuden kan bilen have påmonteret en trailer, som ikke tæller med i de 3500 kg. Formålet er at sikre en bedre sortering af det affald, som den enkelte virksomhed kun har i mindre mængder, så mere affald genanvendes. Virksomheder skal betale for, at genbrugspladsen står til deres rådighed, og der skal på bekendtgørelsesniveau, med hjemmel i forslaget § 48, stk. 4, fastsættes principper for opkrævningen af gebyrer for virksomhedernes benyttelse af genbrugspladser. Derudover skal kommunalbestyrelserne forpligtes til at gennemføre brugerundersøgelser hvert fjerde år, som skal danne baggrund for gebyrfastsættelsen.

Forslaget ændrer ikke på, at det fortsat er kommunalbestyrelserne, som i regulativform fastlægger serviceniveauet på genbrugspladserne og eksempelvis kan fastlægge åbningstider og vælge antallet af affaldsfraktioner, som genbrugspladserne kan modtage.

2.2. Effektiv service og administrative forenklinger – regulativer, data og gebyrer

2.2.1. Færre og enklere kommunale regulativer om affald

Gældende ret

I dag er det op til hver enkelt kommunalbestyrelse, hvor mange regulativer, de ønsker at udstede, og hvad indholdet skal være. Der findes mere end 8.000 forskellige kommunale regulativfastsatte ordninger for affald. Der er derfor stor forskel på de kommunale affaldsregler, både hvad angår opbygning, definitioner og formulering. Forskellene betyder, at det er vanskeligt for virksomheder, der arbejder i flere kommuner, at gennemskue forskelle og ligheder i reglerne.

Arbejdsgruppen om organisering af affaldssektoren og den politiske aftale

Arbejdsgruppen om organisering af affaldssektoren har derfor i deres anbefalinger fra 2004 foreslået en forenkling af de kommunale affaldsregulativer, som består i at mindske antallet af regulativer, gøre regulativerne sammenlignelige, gøre det nemmere at udarbejde regulativer og sikre en ensartet og korrekt implementering af nationale regler. Det vil i praksis sige, at ens affaldsordninger også er formuleret på samme måde i alle kommuner. Med dette udgangspunkt har arbejdsgruppen foreslået, at der etableres et nyt, samlet, landsdækkende system for udarbejdelse og indberetning af

affaldsregulativer. I den politiske aftale fra 2007 er der enighed om, at der skal udformes standardregulativer for husholdnings- og erhvervsaffald, som kommunerne har pligt til at bruge. Parterne bag den politiske aftale var desuden enige om hvilke principper, der skulle danne grundlag for opbygning af standardregulativerne.

Lovforslaget

Med forslagets § 45, stk. 5, bemyndiges ministeren til at fastsætte regler om kommunalbestyrelsernes affaldsregulativer, herunder om deres udformning og indhold, om kommunernes offentliggørelse og indberetning til ministeren og at indberetningen skal ske i en bestemt form. Det er hensigten at bemyndigelsen vil blive udnyttet til at stille krav til kommunalbestyrelsernes udarbejdelse af regulativer for erhvervs- og husholdningsaffald.

Det er tanken, at regulativerne skal være digitale og tilgængelige på en central hjemmeside, hvor kommunalbestyrelserne kan indberette de udarbejdede regulativer til. Der vil blive udarbejdet paradigmer for kommunalbestyrelsernes regulativer for erhvervs- og husholdningsaffald, således at der kun må udarbejdes to affaldsregulativer i hver kommune, hvor indholdsfortegnelse og formuleringer i vidt omfang er standardiserede. Det er intentionen, at paradigmerne skal indeholde både tvungen tekst, tekst med valgmuligheder og endelig frit-valgs-tekst, som skal afspejle, at der er områder, hvor kommunalbestyrelsen har råderum til lokalt at tilrettelægge affaldshåndteringen. Det gælder især for husholdningsaffald. Det er ikke intentionen med forslaget at indskrænke den enkelte kommunalbestyrelses mulighed for selv at tilrettelægge affaldshåndteringen, men brugen af paradigmer forventes at gøre det mere enkelt at få overblik over de gældende kommunale regler. Det vil bl.a. gøre det nemmere for virksomheder, der arbejder i flere kommuner eller modtager affald fra flere kommuner.

Det er endvidere intentionen, at de enkelte kommuners affaldsregulativer, når de er godkendte af kommunalbestyrelserne, skal være tilgængelige og søgbare ét sted. Det vil sige, at både virksomheder, borgere og kommunale medarbejdere kan søge i de forskellige kommuners regulativer.

2.2.2. Enkel og effektiv indberetning af data om affald

Gældende ret

Et solidt datagrundlag er forudsætningen for den kommunale planlægning, herunder vurdering af, om forbrændings- og deponeringsanlæggenes kapacitet er passende.

I dag indsamler og registrerer kommunalbestyrelserne data. Således skal affaldsbehandlingsanlæg, som er opført i bilag 7 til bekendtgørelse nr. 1634 af 13. december 2006 om affald, føre register over bl.a. type, fraktion og geografisk kilde, erhvervsmæssig kilde og mængden af affald. Affaldsbehandlingsanlæggene skal på anmodning indberette de registrerede oplysninger til Miljøstyrelsen. Affaldsbehandlingsanlæggene skal endvidere til kommunalbestyrelsen eller Miljøstyrelsen oplyse om modtaget affald, herunder oplysninger om, hvilke affaldstyper og fraktioner og hvilke mængder, der er modtaget fra hver enkelt virksomhed. Oplysningerne skal bl.a. bruges til den kommunale affaldsplanlægning.

Herudover skal affaldstransportører føre register over transporteret mængde, art og type af affald, affaldsfraktion, affaldsproducent og afleveringssted. Oplysningerne og dokumentation herfor skal opbevares i 5 år og udleveres til Kommunalbestyrelsen efter anmodning. Dette gælder både for farligt og ikke-farligt affald. De fleste kommunalbestyrelser stiller krav om indberetning.

Endelig skal en del af de affaldsproducerende virksomheder føre register over deres affaldsproduktion, herunder fraktion, art, mængde og sammensætning af det producerede affald, herunder muligheder for yderligere sortering samt indhold af visse miljøbelastende stoffer. Dette register skal opbevares i 5 år og skal efter anmodning indberettes til kommunalbestyrelsen, miljøcentrene og Miljøstyrelsen. De fleste kommunalbestyrelser stiller krav om indberetning.

Arbejdsgruppen om organisering af affaldssektoren og den politiske aftale

Det følger af den politiske aftale fra 2007, at der skal etableres et samlet landsdækkende affaldsdatasystem, som alle relevante aktører har pligt til at indberette til og anvende. Det vil indebære, at data om affald fremover kun skal indberettes til én database, som kommer til at rumme alle data om affald baseret på ensartede definitioner af affald og behandlingsformer. Der bliver således

ikke forskellige indberetningssystemer og niveauer for indberetning af affaldet. Med forslaget vil også færre aktører på affaldsområdet være forpligtede til at rapportere til affaldsdatasystemet.

Lovforslaget

Der vil blive etableret et nyt system for indberetning af affaldsdata (Affaldsdatasystemet), som kan anvendes af kommunalbestyrelserne, men også virksomheder og andre myndigheder. Det er hensigten, at affaldsdatasystemet skal etableres som en elektronisk database. Aktørerne skal have adgang til egne data i datasystemet fra Virk.dk ved at benytte en digital signatur. Kommunalbestyrelserne får adgang til at indhente affaldsdata, som har relevans for denne kommunale affaldsplanlægning. Det er tanken, at kommunalbestyrelserne samtidig vil kunne anvende data fra systemet i tilknytning til tilsynet. Det er desuden meningen, at virksomheder skal kunne trække egne data fra systemet som dokumentation for egen affaldsproduktion, f.eks. i forbindelse med anvendelse til grønne regnskaber. Desuden skal også indsamlingsvirksomheder for genanvendeligt erhvervsaffald og behandlingsanlæg have adgang til egne indberettede data. Miljøstyrelsen og miljøcentrene, når relevant, skal have adgang til at ændre i data i systemet samt i tilsyns- eller statistikøjemed at lave udtræk fra affaldsdatasystemet.

Affaldsdatasystemet er dermed det sted, hvor alle relevante aktører indberetter og henter data om affald. Gevinsten er, at dataindberetterne lettes for en administrativ byrde ved kun at skulle indberette én gang, og myndighederne har adgang til at trække data fra ét sted. Ved at anvende ensartede definitioner af affald og behandlingsformer via et centralt system, gives der mulighed for sammenligning og bedre statistikker, som bl.a. anvendes af myndigheder i forbindelse med affaldsplanlægning. Oplysningerne kan også benyttes i forbindelse med Danmarks rapporteringsforpligtelser om affaldsstatistik overfor EU.

Med lovforslagets § 46 a, stk. 1, bestemmes, at miljøministeren indsamler og registrerer oplysninger om eksisterende affaldsmængder samt om affaldets håndtering. Med den foreslåede bestemmelse fastslås hermed, at opgaven med indsamling og registrering af oplysninger med forslaget overgår til staten. § 47, stk. 1, foreslås derfor samtidig ophævet, således, at kommunalbestyrelsen ikke længere har pligt til at indsamle og registrere oplysninger om eksisterende affaldsmængder.

Med lovforslagets § 48, stk. 8, fastslås, at Miljøministeren opkræver gebyr hos kommunalbestyrelserne til dækning af udgifterne til drift og vedligeholdelse af affaldsdatasystemet. Samtidig gives kommunalbestyrelserne med forslaget § 48, stk. 1, mulighed for at indregne dette gebyr i det generelle affaldsgebyr. Det vil således med forslaget fortsat være husholdninger og virksomheder i kommunerne, som skal dække udgifterne til dataindsamling m.v.

Med forslaget § 46 a, stk. 2, bemyndiges ministeren til at fastsætte regler om bl.a. pligt for alle relevante aktører på affaldsområdet til at anmelde, dokumentere og afgive oplysninger om affald. Det er intentionen, at bestemmelsen bl.a. udmøntes ved i bekendtgørelsesform at fastsætte regler om, at affaldsbehandlingsanlæg, indsamlingsvirksomheder for genanvendeligt erhvervsaffald, importører, eksportører og virksomheder, som selv behandler eller eksporterer deres affald skal indberette data til affaldsdatasystemet. Der skal indberettes mindst én gang om året, men systemet skal give mulighed for løbende indberetninger.

Det nye forslag til § 46 a, indarbejder endvidere bemyndigelsesbestemmelser om oplysnings- og anmelde- og dokumentationpligter fra henholdsvis § 44, stk. 1, § 45, stk. 2, nr. 4 og § 45 c. Der tilsigtes med overflytningen ingen ændring i indholdet og rækkevidden af disse tidligere bestemmelser. Bestemmelserne tilpasses henholdsvis ophæves samtidig hermed.

2.2.3. Gennemsigtige kommunale affaldsgebyrer

Gældende ret

Med hjemmel i den nugældende § 48 opkræver kommunalbestyrelserne i dag gebyrer for en stor del af aktiviteterne på affaldsområdet. I formuleringen af § 48 står i dag, at kommunalbestyrelsen "kan" opkræve gebyrer. Dette "kan" er blevet fortolket som, at kommunalbestyrelserne tillige har mulighed for at skattefinansiere nogle af udgifterne til affaldsområdet. Dette gælder dog ikke erhvervsaffald, idet dette ville stride mod princippet om forureneren betaler. I dag har kommunalbestyrelserne endvidere adgang til at opkræve samlede gebyrer, dvs. at der opkræves et samlet gebyr for flere ordninger fra ensartede brugergrupper.

Der gælder også i dag nogle grundlæggende principper for gebyrfastsættelsen, som det ikke er intentionen med lovforslaget at ændre på. Kommunalbestyrelsens fastsættelse af affaldsgebyrer er underlagt princippet om hvile-i-sig-selv, hvilket betyder, at kommunen kan få dækket sine omkostninger gennem opkrævning af gebyrer, men ikke må optjene et overskud. Samtidig skal gebyropkrævningen så vidt muligt forebygges, at der sker krydssubsidiering, både mellem de forskellige ordninger og mellem forskellige brugergrupper (lighedsprincippet). Det vil sige, at der ikke må optjenes et overskud på en af de kommunale ordninger, som benyttes til at finansiere et underskud på en anden ordning, og at en brugergruppe ikke systematisk må betale omkostningerne for en anden brugergruppe. Derudover gælder det EU-fastsatte princip om, at forureneren betaler. Det fremgår således af artikel 14 i direktiv nr. xx af xxxx 2008 om affald, at omkostningerne skal afholdes af den oprindelige affaldsproducent eller de nuværende eller tidligere affaldsindehavere. Endelig har domstolene fastslået, at gebyrer kan opkræves for, at kommunalbestyrelsen stiller ordninger til rådighed for virksomheder og borgere. Det er altså ikke i strid med § 48 at opkræve gebyrer for, at en ordning stilles til rådighed i stedet for at opkræve gebyrer for den faktiske benyttelse af en ordning.

Den politiske aftale om organisering af affaldssektoren

Forligsparterne er i den politiske aftale fra 2007 enige om, at reglerne om kommunale gebyrer for affald skal revideres, så gennemsigtigheden øges. Parterne var ligeledes enige om at opstille kriterier for, hvordan de enkelte omkostninger fordeles på brugergrupper og hvilke typer af virksomheder, som kan opkræves gebyr.

Lovforslaget

På den baggrund foreslås det med hjemmel i forslaget § 48, stk. 1, at alle affaldsordninger (f.eks. indsamling af dagrenovation og haveaffald samt genbrugspladser) fremover skal finansieres via gebyrer. Med forslaget § 48, stk. 4, skabes endvidere hjemmel til at fastsætte ens principper for, hvordan kommunalbestyrelserne skal fastsætte og opkræve gebyrer, herunder fordelingen af omkostninger på forskellige brugergrupper, og for hvordan der skal føres regnskab med omkostningerne for hver enkelt affaldsordning. Det er ikke intentionen med lovforslaget at ændre på, at det er kommunalbestyrelsen, som beregner og fastsætter gebyrerne, men med forslaget opstilles rammerne for gebyrfastsættelsen.

I forbindelse med kommunalreformen er det kommunale budget- og regnskabssystem blevet ændret. Denne ændring har allerede skabt mere tydelig sammenhæng mellem betalingen og den ydelse, som den enkelte husholdning eller virksomhed modtager. Med forslaget § 48, stk. 3, bliver det pålagt kommunalbestyrelserne at fastsætte særskilt gebyr for hver affaldsordning baseret på de udgifter, der er opgjort i kommunalbestyrelsens regnskab samt, at kommunalbestyrelsen på anmodning fra andre myndigheder eller den berørte virksomhed eller borger skal udlevere beregningen af gebyret for hver ordning. Hermed får borgere og virksomheder mulighed for at se, hvilken service de betaler for, når de betaler affaldsgebyrer. Øget gennemsigtighed skal hindre krydssubsidiering, så forskellige brugergrupper ikke betaler for hinanden. Formålet er at styrke princippet om, at "forureneren betaler" og synliggøre, at de enkelte kommunale ordninger "hviler i sig selv".

2.3. Innovation

Gældende ret

I dag fremstår Danmark som et af de europæiske lande som sammenlignet med andre lande både indenfor og udenfor Europa er i front i forhold til håndtering af affald. Danmark har således en høj grad af genanvendelse og nogle meget effektive forbrændingsanlæg, der sikrer en miljømæssig effektiv behandling af affaldet og samtidig producerer energi i form af el og varme. Endelig har Danmark en begrænset anvendelse af deponering sammenlignet med øvrige europæiske lande. For nogle særligt kritiske affaldsfraktioner, som f.eks. imprægneret træaffald, røggasrensningsprodukter, shredderaffald og PVC-affald, som i dag deponeres eller eksporteres til behandling i udlandet, har det vist sig vanskeligt at få opført anlæg i fuld skala, der benytter sådanne nyudviklede affaldsteknologier.

Arbejdsgruppen om organisering af affaldssektoren den politiske aftale

McKinsey udarbejdede i 2003 en rapport om fremme af behandling af miljøkritisk affald, som indgik i arbejdet i arbejdsgruppen om organisering af affaldssektoren. Rapporten konkluderer, at der findes danske og udenlandske investorer, som kan have interesse i at investere i nye behandlingsteknologier, som sikrer en miljømæssig bedre behandling af miljøkritiske affaldsfraktioner end den, der sker i dag. For en række affaldsfraktioner findes nye behandlingsteknologier allerede i dag i pilotskala, men de er ikke udviklet det sidste skridt til fuld skala. Behandlingsprisen på sådanne anlæg vil typisk ligge højere end for den konventionelle behandlingsform, og der vil derfor hverken kunne opnås sikkerhed for, at en tilstrækkelig volumen leveres til oparbejdning eller, at der kan opnås positiv indtjeningsmargin på den volumen, som måtte tilføres et nyt anlæg. Dette anses ifølge McKinsey som en af de væsentligste grunde til, at der ikke bliver investeret i disse nye teknologier. For de særlige miljøkritiske affaldsfraktioner (som f.eks. PVC, røggasrensingsprodukter, shredderaffald og imprægneret træ) gælder, at volumen af hver enkelt fraktion er så lille, at der oftest kun er behov for ét anlæg til behandling af det affald, der produceres i Danmark, da behandling på flere sideløbende anlæg vil medføre et så lille volumen på hvert anlæg, at anlægget ikke vil kunne drives rentabelt. McKinsey anbefaler bl.a., at der fastsættes miljømæssigt kvalitative minimumskrav til behandling af disse affaldsfraktioner. Derudover anbefaler McKinsey, hvis ikke behandlingskravene har den ønskede effekt, at det reguleringsmæssigt sikres, at en kritisk affaldsfraktion kan koncentreres på en eller evt. ganske få virksomheder, således at det bliver rentabelt at etablere og drive et anlæg, der kan leve op til behandlingskravene. Endelig anbefaler McKinsey, at der bør arbejdes på at indføre kvalitative minimumskrav på europæisk plan.

Forligsparterne i den politiske aftale fra 2007 er enige om, at der med udgangspunkt i samfundsøkonomiske analyser skal identificeres reguleringsmæssige tiltag, eksempelvis skærpede miljøkrav og udbud af retten til behandling af specificerede affaldsfraktioner i en begrænset periode med henblik på at understøtte nye teknologier til behandling af røggasrensingsprodukter, affald af imprægneret træ, shredderaffald og pvc-affald. Igangsættelse af konkrete tiltag bør som udgangspunkt bero på den samfundsøkonomiske rentabilitet forbundet hermed.

Anvendelse af eksisterende lovhjemmel

Forslaget skal ses i sammenhæng med ministerens mulighed i henhold til den eksisterende hjemmel i lovens § 44 til at udstede regler om håndteringen af affald. Denne adgang er i dag kun udnyttet for nogle fraktioner, som dæk, biler, batterier og elektronikaffald, samt i affaldsbekendtgørelsens §§ 36 og 37 til at fastsætte krav om, at flere genanvendelige affaldsfraktioner skal anvises til genanvendelse og forbrændingsegne fraktioner skal anvises til forbrænding. Med forslaget tænkes denne hjemmel udnyttet, så ministeren får adgang til i bekendtgørelsesform at fastsætte nærmere krav til den måde, hvorpå de relevante særlige miljøkritiske affaldsfraktioner skal behandles.

Eksempler på behandlingskrav kan være, at der stilles krav om at imprægneret træ og shredderaffald behandles så energiindholdet i træet udnyttes og tungmetallerne opkoncentreres og håndteres separat.

Lovforslaget

Hvis fastsættelsen af behandlingskrav i sig selv ikke er tilstrækkeligt til at sikre nye behandlingsteknologier for de særlige affaldsfraktioner, skabes der med forslagens § 44, stk. 5, bl.a. hjemmel til, at ministeren i bekendtgørelsesform kan bestemme, at en eller få virksomheder på baggrund af åben licitation skal have en midlertidig eneret til at forestå håndteringen af en bestemt affaldsfraktion. Formålet er, at investeringsrisikoen for en virksomhed, som har investeret i særlig miljøvenlig teknologi, herved kan nedbringes. Den nærmere udmøntning af bestemmelsen vil finde sted i tæt samarbejde med de relevante aktører og øvrige myndigheder på området.

Det er således tanken med forslaget, at behandlingskrav fastsat i bekendtgørelsesform eventuelt kombineret med en eneret til behandling af særlige miljøkritiske affaldsfraktioner kan være med til at understøtte udviklingen af nye og miljømæssigt bedre teknologier til at behandle affaldet. Betingelsen for at kunne udbyde behandlingen er således, at der er fastsat særlige krav til, hvordan den konkrete affaldsfraktion skal behandles. Det forudsættes, at behandlingskravene notificeres efter informationsproceduredirektivet. Hvis et dansk anlæg vinder et udbud og således kan tildeles en eneret, vil det formentlig, under nærmere givne betingelser, være muligt at sikre, at den pågældende affaldsfraktion sendes til anlægget og ikke eksporteres til et andet EU-medlemsland. Således giver EU-reglerne om import og eksport af affald mulighed for, at medlemslandene modsætter sig eksport til

nyttiggørelse for fraktioner, hvor der ikke gælder EU-regler, og hvor der gælder væsentlig bedre behandling i Danmark end i importlandet. Dette vil dog konkret skulle vurderes fra sag til sag. Men EU-reglerne rummer mulighed for, at Miljøstyrelsen, på baggrund af behandlingskrav fastsat med hjemmel i den eksisterende § 44, kan modsætte sig danske virksomheders eventuelle ønsker om eksport med det formål at fremme en miljømæssig bedre affaldshåndtering.

2.4. Effektiv forbrændings- og deponeringssektor

2.4.1. Funktionsopdelte regnskaber på affaldsforbrændings- og deponeringsområdet

Gældende ret

I dag aflægger affaldsforbrændingsanlæggene både regnskab efter el- og varmforsyningsloven, og såfremt de er kommunalt ejede også efter de kommunale regler. Hovedparten af deponeringsanlæggene aflægger regnskab efter de kommunale regler, idet de er kommunalt ejede, mens private deponeringsanlæg aflægger regnskab efter den selskabsregulering som det konkrete deponeringsanlæg er omfattet af.

Arbejdsgruppen om organisering af affaldssektoren og den politiske aftale

Anbefalingerne fra arbejdsgruppen om organisering af affaldssektoren rummer ikke nogen anbefalinger på dette område. Den efterfølgende embedsmandsgruppe om organiseringen af forbrændings- og deponeringsområdet (oktober 2006) kom med et forslag til, hvorledes affaldsforbrændings- og deponeringsområdet kunne gøres gennemsnitligt og effektivisere anlæggene yderligere. Disse anbefalinger gik igen i regeringsudspillet, men i forbindelse med arbejdet med den politiske aftale fra 2007 var der enighed mellem forligsparterne om at vente med omfattende reformer af deponerings- og affaldsforbrændingsområdet, indtil indholdet i det nye affaldsdirektiv er kendt.

Lovforslaget

Med forslaget skal regnskaberne for affaldsforbrændings- og deponeringsanlæg fremover opdeles så affaldsforbrændings- og deponeringsaktiviteterne opføres særskilt, således at økonomien for aktiviteterne bliver mere gennemsnitlig.

Virksomheder, der ud over affaldsforbrænding og deponering også udfører andre opgaver, f.eks. kompostering eller drift af genbrugspladser, skal i deres regnskaber udskille disse sideordnede aktiviteter, så der findes et separat regnskab for affaldsforbrændingsaktiviteten og deponeringsaktiviteten. Denne udskillelse vil forhindre krydssubsidiering, øge gennemsnitligheden og styrke princippet om at "forureneren betaler" ved at ydelsen prisfastsættes efter omkostningerne til netop den aktivitet.

2.4.2. Benchmarking af forbrændings- og deponeringsanlæg

Gældende ret

For at gøre økonomien i forbrændings- og deponeringsanlæggene mere gennemsnitlig foreslås det, at de ca. 30 forbrændingsanlæg, herunder de anlæg, som anvender affald som brændsel i f.eks. kraftværker og cementproduktion, samt de ca. 125 deponeringsanlæg i Danmark skal benchmarkes. Der er i dag ikke krav om benchmarking af forbrændings- og deponeringsanlæg i Danmark. En række anlæg har imidlertid i længere tid deltaget i benchmarking, som er udført af. Her er anlæggene efter forskellige benchmarkingkoncepter systematisk blevet sammenlignet på en række parametre.

Arbejdsgruppen om organisering af affaldssektoren den politiske aftale

Arbejdsgruppen om organisering af affaldssektoren beskrev benchmarking, og den efterfølgende embedsmandsgruppe anbefalede benchmarking af både forbrændings- og deponeringsanlæg. Det følger af den politiske aftale fra 2007, at der skal indføres obligatorisk benchmarking på forbrændings- og deponeringsanlæg.

Lovforslaget

Det foreslåede krav om benchmarking skal anvendes til at måle anlæggenes økonomiske effektivitet samt miljø- og energieffektivitet. Benchmarking kan således anvendes til at synliggøre udviklingen i affaldssektorens kvalitet og effektivitet. Indførelse af obligatorisk benchmarking er et redskab til at sikre at forbrændings- og deponeringsanlæg gennemgår en løbende effektiviseringsproces. Sekundært kan benchmarking anvendes som et ledelsesredskab for anlæggene med henblik på at forbedre deres arbejdsprocedurer, metoder og processer i forlængelse af den proces, som branchen allerede er inde i.

Benchmarking skal udføres af branchen, og kontrolleres og offentliggøres af Miljøstyrelsen. Krav til hvilke data, der skal indgå i benchmarkingen, kvaliteten af data, hvorledes disse data skal tilvejebringes, indberettes og offentliggøres, fastlægges i bekendtgørelsesform af Miljøstyrelsen i samarbejde med branchen, således at de hidtil indvundne erfaringer i branchen kan indgå. Udgangspunktet er, at de anlæg, som er omfattet af de nye regnskabskrav, jf. § 50 c, også er omfattet af bestemmelserne om benchmarking.

2.5. Øvrige ændringer

Med forslaget foreslås § 44, stk. 1, ændret med henblik på at indarbejde fællesskabsrettens terminologi på affaldsområdet, jævnfør bemærkningerne til nr. 1. Med forslagens § 44, stk. 1 bemyndiges ministeren endvidere til at fastsætte mærkningskrav i form af piktogrammer til indsamlingsmateriel for genanvendeligt erhvervsaffald, der skal anvendes af affaldsproducerende virksomheder, af transportører og indsamlingsvirksomheder for genanvendeligt erhvervsaffald, kommunale genbrugspladser og af genanvendelsesanlæg. Endelig foreslås § 44, stk. 1, ændret således, at ministeren bemyndiges til at fastsætte regler, hvorefter ministeren kan klassificere affald, bortset fra skibe af affald, som allerede er omfattet af den gældende bemyndigelse i § 45 b. Bemyndigelsen forventes udnyttet i forbindelse med gennemførelsen i dansk ret af dele af direktiv nr. xx af xxxx 2008 om affald, om klassificering af affald.

3. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Lovforslagets bestemmelser, herunder bemyndigelsesbestemmelsernes udmøntning i bekendtgørelser indeholder en omfordeling af opgaver fra kommunalbestyrelserne til staten.

Det skønnes, at kommunernes omkostninger vil blive reduceret med ca. 76 mio. kr. om året ved at staten overtager opgaver i forbindelse med det genanvendelige erhvervsaffald og fastsættelse af retningslinjer for gebyrberegning for virksomhedernes brug af genbrugspladser og for nationale digitale systemer for affaldsdata og for udarbejdelse af regulativer for husholdnings og erhvervsaffald.

Da kommunernes omkostninger antages at blive dækket ud fra hvile-i-sig-selv-princippet, forventes de kommunale affaldsgebyrer at falde svarende til de mindre omkostninger, som følger af lovforslaget og de tilhørende bekendtgørelser. Ved beregningen af reduktionen i kommunale omkostninger er der taget udgangspunkt i en normalkommunes nuværende tidsforbrug og forventede besparelser.

De årlige udgifter til de nye statslige opgaver er estimeret til 13,3 mio. kr. Der må dog i en etableringsfase forventes at skulle bruges ressourcer til IT-understøttede systemer samt opstilling af centrale behandlingskrav på ca. 29,3 mio. kr.

Med den forventede kommunale besparelse på godt 76 mio. kr. anslås det, at netto reduktionen i affaldsgebyrerne vil være i størrelsesordenen 63 mio. kr. for både virksomheder og borgere (excl. initialudgifter). Dertil kommer prisseffekterne af en øget konkurrence på genanvendelsesområdet. Denne effekt er det ikke muligt at vurdere størrelsesordenen af.

Udgifterne for staten kan specificeres således:

- De nye tiltag til sikring af styrket konkurrence på genanvendelsesområdet (register over anlæg, transportører, indsamlingsvirksomheder for genanvendeligt erhvervsaffald samt forhandlere og mæglere, godkendelse af indsamlingsvirksomheder for genanvendeligt erhvervsaffald og udvikling af centrale behandlingskrav) forventes at koste 14,4 mio. kr. i etableringsudgifter og 5,3 mio. kr. pr. år i løbende driftsudgifter.
- De nye tiltag til sikring af mere effektiv service og administrative forenklinger (centralt fastsatte piktogrammer, affaldsdatasystem og standardregulativer for husholdnings- og

erhvervsaffald) forventes at koste 14,9 mio. kr. i etableringsudgifter og 7,5 mio. kr. pr. år i driftsudgifter.

- De nye tiltag med en mere effektiv forbrændings- og deponeringssektor gennem brug af obligatorisk benchmarking forventes at koste 0,5 mio. kr. pr. år i driftsudgifter.

Finansieringen af den nye organisering af affaldssektoren vil fortrinsvist ske ud fra hvile-i-sig-selv princippet ved gebyrordninger. Konkret vil:

- Driftsudgifter til affaldsdatasystem samt regulativsystem for henholdsvis husholdnings- og erhvervsaffald, der i dag er aktiviteter varetaget af kommunerne, fortsat blive opkrævet via det kommunale affaldsgebyr, men provenuet vil fremover blive overført til staten. Etableringsudgifter til disse aktiviteter finansieres via Miljøministeriets virksomhedsordning, jf. finanslovens § 23.27.06.
- Drifts- og etableringsomkostninger til central liste og registrering af anlæg, transportører, indsamlingsvirksomheder for genanvendeligt erhvervsaffald samt forhandlere og mæglere og central godkendelse af indsamlingsvirksomhed for genanvendeligt affald vil blive opkrævet direkte af staten ved gebyr hos de pågældende anlæg, transportører, indsamlingsvirksomheder, forhandlere og mæglere. Gebyret vurderes gennemsnitligt at udgøre 2.000-2.500 kr. årligt pr. indsamler, transportør eller anlæg.
- Etablerings- og driftsudgifter til centrale behandlingskrav (9,2 mio. kr. i opstartsudgifter og 2,1 mio. kr. årligt i drift) samt årlige driftsudgifter på 0,5 mio. kr. til obligatoriske benchmarking finansieres ved statslige bevillinger.

4. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Lovforslagets bestemmelser, herunder bemyndigelsesbestemmelsernes udmøntning i bekendtgørelser vil betyde administrative lettelser for virksomhederne. Det er særdeles vanskeligt at skønne omfanget af de administrative lettelser for virksomhederne som følge af tiltagene. Et forsigtigt bud er, at lettelserne maksimalt beløber sig til 130 mio. kr. om året. Hovedparten af virksomhedernes lettelser kan henføres til, at det nye datasystem erstatter dobbeltindberetninger og de eksisterende stamkort for affaldsproducerende virksomhederne. Samtidig vil den forenkede dataindsamling lette transporterhvervenes indberetninger. Derudover udgør indførelsen af standardregulativer en væsentlig lettelse for virksomhederne, der vil skulle bruge færre ressourcer på at forholde sig til den kommunale affaldsregulering. Det anslås, at nettoreduktionen i affaldsgebyrerne vil være i størrelsesordenen 63,2 mio. kr. for både virksomheder og borgere. Dertil kommer priseffekterne af en øget konkurrence på genanvendelsesområdet. Denne effekt er det ikke muligt at vurdere størrelsesordenen af.

Med forslaget vil de virksomheder, som ønsker at komme på Affaldsregistret skulle betale gebyr for dette. Gebyrer kan ses som en adgang til markedet for genanvendeligt erhvervsaffald og dækker drift og administration af affaldsregistret. Gebyret anslås til mellem 2.000 - 2.500 kr. årligt pr. indsamler, transportør eller anlæg.

Med lovforslaget skabes hjemmel til at fastsætte ensartede principper for virksomhedernes adgang til genbrugspladserne. Principperne vil betyde, at virksomhederne skal dække de omkostninger, som virksomhederne giver anledning til. Dette kommer til at afspejle sig i de kommunale gebyrer for, at genbrugspladsen bliver stillet til rådighed for virksomheden. Se hertil afsnit de almindelige bemærkninger pkt. 2.1.5.

5. Lovforslagets administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslagets direkte bestemmelser samt bemyndigelsesbestemmelsernes udmøntning i en bekendtgørelse har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

6. De miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget vurderes ikke at have miljømæssige konsekvenser.

7. Forholdet til EU-retten

Ændringerne som følger af lovforslaget skal overordnet set ske indenfor rammerne af den omfattende EU-retlige regulering på området.

Lovforslagets direkte bestemmelser samt bemyndigelsesbestemmelsernes udmøntning i en bekendtgørelse gennemfører dele af direktiv nr. xx af xxxx 2008 om affald, som blev vedtaget den 20. oktober 2008. Fristen for implementering af direktivet er den ... Nye definitioner på begreber som håndtering og indsamling er helt centrale ved den nye model for genanvendeligt erhvervsaffald. For at fremtidssikre modellen vil de centrale definitioner i det nye affaldsdirektiv derfor blive gennemført i en ny affaldsbekendtgørelse. Lovforslaget indeholder også krav om godkendelse og registrering af indsamlingsvirksomheder for genanvendeligt erhvervsaffald og registrering af transportører og virksomheder, der indsamler andet affald samt forhandlere og mæglere af affald. Dette krav følger direkte af både det gældende og det nyligt vedtagne affaldsdirektiv og vurderes derfor at være fuldt foreneligt hermed. At der med lovforslaget etableres et nyt dansk begreb, ”indsamlingsvirksomhed for genanvendeligt erhvervsaffald”, hvortil der knytter sig særlige pligter og rettigheder, vurderes også at være i overensstemmelse med EU-retten, idet der samtidig etableres et registreringskrav for alle virksomheder, der indsamler affald.

Lovforslaget bemyndiger miljøministeren til at fastsætte krav om, at mindst én person i ledelsen af virksomheder, der indsamler genanvendeligt affald, skal have bevis for at have modtaget undervisning, der omfatter miljømæssig forsvarlig håndtering af genanvendeligt erhvervsaffald samt indberetning af data. Det vurderes, at ca. halvdelen af de virksomheder, der skal godkendes som indsamlingsvirksomhed for genanvendeligt erhvervsaffald, vil være omfattet af krav om godskørselstilladelse. Dette område er EU-reguleret ved Rådets forordning (EØF) nr. 881/92 af 26. marts 1992 om adgang til markedet for vejgodstransport i Fællesskabet, som udføres fra eller til en medlemsstats område eller gennem en eller flere medlemsstats områder, Rådets forordning (EØF) nr. 3118/93 af 25. oktober 1993 om betingelserne for transportvirksomheders adgang til at udføre intern vejgodstransport i en medlemsstat, hvor de ikke er hjemmehørende (Cabotagekørsel) og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 484/2002 af 1. marts 2002 om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 881/92 og Rådets forordning (EØF) nr. 3118/93 med henblik på at indføre en førerattest. EU-reglerne overlader det dog i et vist omfang til Medlemsstaterne selv at fastsætte indholdet af de uddannelser, der ligger til grund for godskørsels- og transport af farligt godsgodkendelserne. EU-godstransportreglerne rummer da også mulighed for at inddrage elementer om miljøhensyn i godkendelsen. Det vurderes derfor, at de foreslåede krav til godkendelsen af virksomheder, der indsamler genanvendeligt erhvervsaffald om gennemførelse af et uddannelsesforløb er foreneligt med EU-reglerne om vejgodstransport. For så vidt angår godkendelsen af de indsamlingsvirksomheder for genanvendeligt erhvervsaffald, som ikke er omfattet af krav om godskørselstilladelse, vurderes der ikke at være nogen EU-retlige aspekter.

Lovforslagets uddannelseskrav berører endvidere direktiv 2005/36/EF om gensidig anerkendelse af erhvervmæssige kvalifikationer og direktiv 2006/123/EF om gensidig anerkendelse af tjenesteydelser. Lovforslaget vurderes ikke at have relevans i f.t. det første direktiv, idet der alene stilles krav om, at mindst én person i ledelsen opnår bevis for gennemført undervisningsforløb. Kravet er således ikke til hinder for at en udenlandsk arbejdstager opnår ansættelse hos en godkendt indsamlingsvirksomhed for genanvendeligt erhvervsaffald. Uddannelseskravet kan imidlertid umiddelbart være til hinder for, at en udenlandsk indsamlervirksomhed etablerer sig i Danmark. De nærmere krav i bekendtgørelsesform til uddannelsen, herunder sprogkrav, vil derfor blive udarbejdet under respekt af tjenesteydelsesdirektivets regler. Endvidere vil bestemmelsen i lovforslaget i udkastform blive notificeret efter Europa-parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF af 22. juni 1998 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter (informationsproceduredirektivet).

I lovforslaget beskrives, hvordan miljøministeren med hjemmel i eksisterende regler vil udstede behandlingskrav dels for særlige miljøproblematiske affaldsfraktioner og dels udsorteringskrav med henblik på genanvendelse. Det vurderes, at det vil være i overensstemmelse med EU-retten at fastsætte sådanne krav i bekendtgørelsesform for affaldsfraktioner, hvor der ikke findes EU-krav til behandlingen. Det er dog en forudsætning, at reglerne forinden notificeres for Kommissionen efter reglerne i informationsproceduredirektivet. Derudover må der, hvis sådanne behandlingskrav skal anvendes til at modsætte sig eksport af affald efter reglerne om import og eksport af affald, foretages

en konkret vurdering ved den enkelte anmeldelse om eksport af, om affaldsbehandlingen i modtagerlandet foregår under sammenlignelige forhold som den danske. Kun i tilfælde, hvor affaldsbehandlingen i Danmark vurderes at være væsentligt bedre egnet til at imødegå risici for menneskets sundhed og miljø, kan Danmark modsætte sig eksporten.

Lovforslaget bemyndiger endelig miljøministeren til at bestemme, at et anlæg kan tildeles en midlertidig eneret til at behandle særlige miljøkritiske affaldsfraktioner. Det er ikke tanken, at der skal ydes økonomisk støtte til anlægget, ligesom prisfastsættelsen for affaldsbehandlingen forudsættes at ske direkte fra affaldsproducerende virksomheder til anlægget og under respekt af EF Traktatens regler. Tiltaget vurderes derfor ikke at rumme statsstøtteretlige aspekter. En eventuel tildeling af en eneret påtænkes gennemført på baggrund af et udbud for at sikre åbenhed og transparens i forbindelse med tildelingen. Ved vurderingen af, hvilket eller hvilke anlæg, som skal tildeles eneretten, vil der endvidere blive lagt vægt på den miljømæssigt bedste og mest effektive behandlingsmetode samt de samfundsøkonomiske omkostninger herved. Der kan derimod ikke lægges vægt på, om anlægget fysisk er placeret i Danmark eller i f.eks. et af vores nabolande, men der kan lægges vægt på, at der ikke bliver så store afstande fra produktionen af affald til behandlingsstedet, at miljøgevinsten ved den nye behandling forsvinder. Bestemmelsen i lovforslaget vil i udkastform blive notificeret efter informationsproceduredirektivet.

Lovforslaget indeholder derudover ingen EU-retlige aspekter.

8. Hørte myndigheder og organisationer

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angives omfang)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angives omfang)
Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige	Lovforslaget medfører en besparelse for kommunerne på 76 mio. kr.	Lovforslaget medfører etableringsomkostninger for staten på 29,3 mio. kr. samt driftsudgifter for staten på 13,3 mio. kr.
Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet	Lovforslaget medfører administrative besparelser for erhvervslivet på op mod 130 mio. kr. Dertil kommer en priseffekt som følge af konkurrence på genanvendelsesområdet. Denne effekt er ikke mulig at kvantificere.	Lovforslaget medfører ubetydelige udgifter til uddannelse for de godkendte indsamlingsvirksomheder samt udgifter til at blive optaget i Affaldsregistret, Udgifterne skal dække de statslige udgifter til etablering og drift af registeret. De anslås til at udgøre mellem 2.000 og 2.500 kr. årligt pr. indsamlingsvirksomhed, transportør og genanvendelses anlæg.
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Formålet med lovforslaget er at gennemføre dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv... af ... 2008 om affald. Derudover indeholder forslaget nye initiativer med godkendelse og registrering af virksomheder, der indsamler genanvendeligt erhvervsaffald, herunder krav om uddannelse og registrering af behandlingsanlæg, transportører, mæglere og forhandlere af affald. Endvidere indeholder forslaget et	

	initiativ med fastsættelse af centrale behandlingskrav og eventuel tildeling af en eneret til behandling af særlige miljøkritiske affaldsfraktioner. Regler herom vil blive udarbejdet i respekt for de gældende EU-regler på området.
--	--

Bemærkninger til lovforslagets enkelte dele

Til § 1

Til nr. 1-6, 8-13, 15-20, 28, 31, 33, 35-37 og 40 (§ 1, stk. 2, nr. 5, § 2, stk. 1, nr. 3, § 4, stk. 2, § 5, stk. 2, nr. 2 og 3, og § 5, stk. 3, § 9, stk. 1 og 3, § 9 a, stk. 1, nr. 7, § 9 b, nr. 2, § 9 h, stk. 1, § 9 l, stk. 4, § 9 n, stk. 3, § 9 u, stk. 2, § 9 x, stk. 1, § 9 y, stk. 1, § 10, stk. 1 og 4, § 13 a, nr. 5, § 39 a, stk. 1, § 46, § 47, stk. 2, § 49, stk. 1 og 2, § 53, stk. 1, § 53 a, stk. 1, § 53 b., § 54 d, stk. 1 og § 58, stk. 1).

Ændringen af ordene fra ”affaldsbortskaffelse” til ”affaldshåndtering” sker for at ensrette den danske terminologi på området i forhold til EU-terminologien. Bortskaffelse betyder i EU-sammenhæng enhver operation, der ikke er nyttiggørelse, mens begrebet i dansk affaldslovgivning har haft en noget bredere betydning, som ligger tæt på det, der i EU-sammenhæng angives som håndtering af affaldet, forstået som indsamling, transport, nyttiggørelse og bortskaffelse, herunder tilsyn i forbindelse hermed.

Det forskellige indhold i samme begreber skaber fortolkningstvivel ved anvendelsen af den danske affaldslovgivning. Forslaget rummer derfor en konsekvensrettelse af brugen af begrebet bortskaffelse. Lovforslaget bringes dermed også i overensstemmelse med det nye affaldsdirektiv, jf. direktiv nr. xx af xx 2008 om affald, som bl.a. anvender følgende definitioner:

- 1) Affald: Ethvert stof eller enhver genstand, som indehaveren skiller sig af med eller agter eller er forpligtet til at skille sig af med.
- 2) Affaldshåndtering: indsamling, transport, nyttiggørelse og bortskaffelse af affald, herunder tilsyn i forbindelse hermed og efterbehandling af deponeringsanlæg samt forhandleres og mægleres virksomhed.
- 3) Behandling: nyttiggørelses- eller bortskaffelsesoperationer, herunder forberedelse forud for nyttiggørelse eller bortskaffelse.
- 4) Genanvendelse: enhver nyttiggørelsesoperation, hvor affaldsmaterialer omforarbejdes til produkter, materialer eller stoffer, hvad enten de bruges til det oprindelige formål eller til andre formål. Heri indgår omforarbejdning af organisk materiale, men ikke energiudnyttelse og omforarbejdning til materialer, der skal anvendes til brændsel eller til opfyldningsoperationer.
- 5) Indsamling: afhentning af affald, herunder indledende sortering og indledende oplagring af affald med henblik på transport til et affaldsbehandlingsanlæg.

Til nr. 7 (§ 7).

Med forslagets § 7, stk. 3, nr. 3, bemyndiges ministeren til at fastsætte regler om, at mindst én person i ledelsen af en virksomhed, der forestår indsamling af genanvendeligt erhvervsaffald, skal have gennemført en uddannelse i indberetning af data og miljømæssig forsvarlig håndtering af affaldet.

Begrebet ”virksomheder, der indsamler genanvendeligt erhvervsaffald” skal forstås i overensstemmelse med definitionen på indsamling i det nye affaldsrammedirektiv, hvorefter ”indsamling” er defineret som; ”afhentning af affald, herunder indledende sortering og indledende oplagring af affald med henblik på transport til et affaldsbehandlingsanlæg”.

Den foreslåede bestemmelse skal ses i sammenhæng med forslagets § 44, stk. 4, hvorefter ministeren kan fastsætte regler om godkendelse af indsamlingsvirksomheder for genanvendeligt erhvervsaffald samt den affaldsproducerende virksomheds adgang til at overdrage ansvaret for genanvendeligt erhvervsaffald til en godkendt indsamlingsvirksomhed for genanvendeligt erhvervsaffald. Se hertil bemærkningerne til nr. 22 (§ 44, stk. 4, nr. 2).

Med bestemmelsen bemyndiges ministeren til at fastsætte regler, der nærmere fastlægger undervisningens indhold og forløb samt kravene til opnåelse af kursus- eller eksamensbevis. Det er intentionen med bestemmelsen, at alle deltagere skal opnå bevis for deres kunnen. Der vil herunder være mulighed for at fastsætte regler om gennemførelsen af løbende kurser og eksaminer, som en

opdatering af det grundlæggende kursus af 1 til 2 dages varighed. Ifølge bestemmelsen skal der fastsættes regler om, at mindst én person i ledelsen af en indsamlingsvirksomhed skal gennemføre og det fastsatte uddannelsesforløb og opnå bevis herfor. Det vil i praksis være op til virksomheden at afgøre, hvor mange personer indenfor virksomheden, som skal uddannes. I større virksomheder med flere ansatte vil det være hensigtsmæssigt at flere personer gennemfører uddannelsen for at sikre, at den nødvendige viden til enhver tid er til stede i virksomheden. Eksamensbeviset er personligt og følger den person, der har gennemført uddannelsen.

Det er endvidere intentionen, at der i bekendtgørelsesform fastsættes krav om, at den eller de personer, som har gennemført uddannelsen, står nævnt i registret, og at der ved udskiftning sker en løbende opdatering af registreringerne.

Det er tanken, at der i udmøntningen af bestemmelsen tages højde for, at konsekvensen af ikke at have en uddannet person i indsamlingsvirksomheden kan være, at godkendelsen som indsamlingsvirksomhed og dermed retten til at drive indsamlingsvirksomhed bortfalder. Der vil derfor i bekendtgørelsen blive indsat en rimelig frist ved personaleudskiftning for indsamlingsvirksomheden til at opfylde kravet om en uddannet person i ledelsen.

Til nr. 21 (§ 44, stk. 1, 1. pkt.).

Ændringen bemyndiger ministeren til også at fastsætte regler om klassificering og mærkning af indsamlingsmateriel. For så vidt angår klassificering bemyndiges ministeren til at fastsætte regler om klassificering af affald, bortset fra skibe som affald, som allerede er omfattet af den gældende bemyndigelse i § 45 b om fordelingen af kompetencen mellem stat og kommune ved klassificering af skibe som affald. Bemyndigelsen tænkes særligt anvendt i de situationer, hvor der i loven eller regler fastsat i medfør af loven er fastsat regler for håndteringen af særlige affaldsfraktioner, som medfører, at det ikke er en kommunalopgave i medfør af § 45 at håndtere affaldet. I forbindelse med den nye ordning for genanvendeligt erhvervsaffald forventes bestemmelsen udmøntet til bl.a. at fastsætte regler om kommunalbestyrelsens pligt til at klassificere affald som genanvendeligt, hvis der på Affaldsregistret findes et anlæg, der kan behandle det pågældende genanvendelige affald. Hvis der ikke findes et anlæg på registret, og der ikke er fastsat centrale behandlingskrav i affaldsbekendtgørelsen for en affaldsfraktion, må kommunalbestyrelsen klassificere affaldet som forbrændings- eller deponeringsegnet. En affaldsproducent er dog, uanset at der findes et anlæg på Affaldsregistret, som kan behandle det pågældende affald, berettiget til at eksportere det genanvendelige affald til genanvendelse i udlandet efter reglerne om import og eksport af affald. Herudover forventes bemyndigelsen udnyttet i forbindelse med gennemførelsen i dansk ret af dele af direktiv nr. xx af xxxx 2008 om affald.

For så vidt angår mærkning af indsamlingsmateriel til genanvendeligt erhvervsaffald forventes bemyndigelsen udnyttet til at fastsætte regler om at relevante aktører på området for genanvendeligt erhvervsaffald, herunder affaldsproducerende virksomheder, transportører, indsamlingsvirksomheder for genanvendeligt erhvervsaffald, kommunale genbrugspladser og genanvendelses anlæg skal mærke virksomhedens, genbrugspladsens eller anlæggets indsamlingsmateriel for genanvendeligt erhvervsaffald med særlige piktogrammer. Piktogrammerne vil blive fastlagt af Miljøstyrelsen.

Med ændringen af bestemmelsen er endvidere bemyndigelsen til at fastsætte regler om ”anmeldelse” overflyttet til den nye bestemmelse i § 46 a, jf. bemærkningerne hertil.

Med ændringen af bestemmelsen er der endelig foretaget ændringer for at ensrette den danske terminologi på området i forhold til EU-terminologien, jf. bemærkningerne til nr. 1 m.fl.

Til nr. 22 (§ 44, stk. 4 – 6).

De foreslåede bestemmelser er nye.

Ad. § 44, stk. 4, nr. 1

Med bestemmelsen bemyndiges ministeren til at fastsætte regler om en godkendelsesordning, herunder om ansøgning og vilkår for godkendelsen som indsamlingsvirksomhed for genanvendeligt erhvervsaffald, samt om at ansøgningen skal ske i en bestemt form. Bestemmelsen forventes udmøntet i en bekendtgørelse.

Som "indsamlingsvirksomhed" forstås i overensstemmelse med direktiv nr. xx af xxxx 2008 om affald, "afhentning af affald, herunder indledende sortering og indledende oplagring af affald med henblik på transport til et affaldsbehandlingsanlæg". Det følger ligeledes af affaldsdirektivet, at en indsamlingsvirksomhed for genanvendeligt erhvervsaffald skal registreres af myndighederne, hvis disse ikke skal godkendes.

Det er intentionen med bestemmelsen, at en indsamlingsvirksomhed for genanvendeligt erhvervsaffald kan blive godkendt, hvis en person i ledelsen af virksomheden har deltaget i et uddannelsesforløb, der omfatter miljømæssig forsvarlig håndtering af genanvendeligt erhvervsaffald samt indberetning af data og opnået bevis for uddannelsen, jf. bemærkningerne til nr. 7 (§ 7, stk. 3, nr. 3). Dette for at sikre, at indsamlingsvirksomheden for genanvendeligt erhvervsaffald har de fornødne kompetencer til at påtage sig ansvaret for håndteringen af affaldet, herunder til i forbindelse med ruteindsamling at sammenblende kildesorterede affaldsfraktioner med henblik på genanvendelse, at mærke affaldet og på at sikre, at affaldet kommer til den korrekte genanvendelse.

For så vidt angår bemyndigelsen til at fastsætte krav om, at ansøgning skal ske i en bestemt form, er det intentionen at fastsætte krav om, at ansøgning skal ske via Virk.dk. Det er endvidere tanken, at ansøgning om godkendelse skal ske samtidig med, at virksomheden, som ønsker at blive godkendt som indsamlingsvirksomhed, anmoder om registrering i Affaldsregistret, jf. de almindelige bemærkninger pkt. 2.1.3.

Det er intentionen, at gebyret for godkendelse som indsamlingsvirksomhed for genanvendeligt erhvervsaffald fastsættes og opkræves af Miljøstyrelsen, med hjemmel i den eksisterende § 88 i loven, i forbindelse med indsamlingsvirksomhedens ansøgning om registrering og godkendelse som indsamlingsvirksomhed, jf. de almindelige bemærkninger pkt. 2.1.2. Gebyret skal dække omkostningerne forbundet med gebyropkrævningen.

Det er således tanken, at gebyret for godkendelse skal opkræves som et engangsbeløb i f.m. ansøgningen om godkendelse og registrering.

Ad. § 44, stk. 4, nr. 2

Med bestemmelsen bemyndiges ministeren til at fastsætte regler om overdragelse af affaldsproducerende virksomheders ansvar for håndtering af genanvendeligt erhvervsaffald til en godkendt indsamlingsvirksomhed for genanvendeligt erhvervsaffald. Bestemmelsen forventes udmøntet i en bekendtgørelse, hvorefter affaldsproducerende virksomheder af genanvendeligt erhvervsaffald, i stedet for selv at håndtere deres affald, kan overdrage ansvaret for korrekt håndtering, herunder genanvendelse til en indsamlingsvirksomhed for genanvendeligt erhvervsaffald, der er registreret i Affaldsregistret, jf. den foreslåede § 45 d, og som har en godkendelse til at være indsamlingsvirksomhed for genanvendeligt erhvervsaffald, jf. nr. 1.

Det er intentionen med forslaget, at den affaldsproducerende virksomhed fortsat vil være ansvarlig for kildesortering af affaldet og for dermed at sikre den størst mulige genanvendelseseffektivitet. Ved kildesortering forstås sortering i genanvendeligt, forbrændings- og deponeringseget affald samt sortering efter materiale og anvendelsesform. Efter kildesortering kan den affaldsproducerende virksomhed af det genanvendelige erhvervsaffald overdrage ansvaret for den videre håndtering af affaldet til en godkendt indsamlingsvirksomhed for genanvendeligt erhvervsaffald. Når affaldet herefter overgives af indsamlingsvirksomheden for genanvendeligt erhvervsaffald til en anden godkendt og registreret indsamlingsvirksomhed et genanvendelses anlæg, der er registreret i Affaldsregistret, eller eksporteres til et udenlandsk genanvendelses anlæg efter gældende regler om eksport af affald, overgår ansvaret for affaldet til den nye indsamlingsvirksomhed eller anlægget.

Med bestemmelsen bemyndiges ministeren endvidere til at fastsætte regler om, at den affaldsproducerende virksomhed kan overdrage forpligtelsen til at indberette data til indsamlingsvirksomheden for genanvendeligt erhvervsaffald. Den affaldsproducerende virksomhed godkender, hvilke data, der skal indberettes, når fakturaen fra indsamlingsvirksomheden for genanvendeligt erhvervsaffald betales, og overdrager i den forbindelse ansvaret for dataindberetningen til indsamlingsvirksomheden for genanvendeligt erhvervsaffald. Den affaldsproducerende virksomhed vil dog fortsat være ansvarlig for datagrundlaget.

Indsamlingsvirksomheder for genanvendeligt erhvervsaffald skal på forlangende kunne fremvise skriftlig dokumentation for, at affaldet er afleveret på et anlæg, der er registreret i Affaldsregistret under den relevante affaldsfraktion.

Med hjemmel i bestemmelsen kan der i bekendtgørelsesform blive opstillet krav til udformningen af en aftale mellem den affaldsproducerende virksomhed og indsamlingsvirksomheden for genanvendeligt erhvervsaffald, herunder at aftalen skal være skriftlig. Hvis ikke kravene opfyldes, eller hvis indsamlingsvirksomheden for genanvendeligt erhvervsaffald ikke er godkendt eller registreret i Affaldsregistret, vil den affaldsproducerende virksomhed fortsat have ansvaret for håndtering af affaldet.

Tilsynet med, om indsamlingsvirksomheder for genanvendeligt erhvervsaffald kun overtager ansvaret for kildesorterede fraktioner varetages af de kommunale myndigheder i henhold lovens almindelige bestemmelser. Kommunalbestyrelserne fører allerede i dag tilsynet med de virksomheder, som ifølge forslaget vil blive godkendt som indsamlingsvirksomheder for genanvendeligt erhvervsaffald, f.eks. sorteringsanlæg. Der er således ikke intentionen at ændre det eksisterende tilsyn i f.t. f.eks. tilsynsfrekvens. Kommunalbestyrelserne indberetter overtrædelser til Miljøstyrelsen. Tilsynet med, at virksomheder, der indsamler genanvendeligt erhvervsaffald overholder godkendelseskravene, det vil sige at virksomheden til en hver tid har én eller flere ansatte, som har gennemført den obligatoriske uddannelse, føres af Miljøstyrelsen.

Ad § 44, stk. 5

Den foreslåede bestemmelse er ny. Med bestemmelsen skabes hjemmel til, at ministeren kan fastsætte regler om at nægte at udstede eller tilbagekalde en godkendelse af virksomheder, der indsamler genanvendeligt erhvervsaffald, jf. stk. 4, nr. 1. Hjemlen forventes delegeret til Miljøstyrelsen.

Bestemmelsen tænkes udnyttet til at supplere godkendelsesordningen med muligheden for at nægte at godkende eller tilbagekalde en godkendelse til at drive indsamlingsvirksomhed for genanvendeligt erhvervsaffald. Se i øvrigt de almindelige bemærkninger pkt. xx

Ad § 44, stk. 6

Bestemmelsen er ny. Med bestemmelsen skabes hjemmel til, at ministeren i bekendtgørelsesform kan bestemme, at en eller få virksomheder på baggrund af en åben licitation midlertidigt skal have eneret til at forestå håndteringen af en bestemt affaldsfraktion. Med denne mulighed kan der i fremtiden være mulighed for at nedbringe investeringsrisikoen for en virksomhed, som har investeret i særlig miljøvenlig teknologi.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med ministerens mulighed i henhold til den eksisterende hjemmel i lovens § 44 til at udstede regler om håndteringen af affald. Denne adgang er kun i begrænset omfang udnyttet i dag i affaldsbekendtgørelsens §§ 36 og 37 til at fastsætte krav om, at flere genanvendelige affaldsfraktioner skal anvendes til genanvendelse og forbrændingsegne fraktioner skal anvendes til forbrænding. Med forslaget tænkes hjemlen i § 44, stk.1, udnyttet, så ministeren får adgang til i bekendtgørelsesform at fastsætte nærmere krav til den måde, hvorpå de relevante særlige miljøkritiske affaldsfraktioner skal behandles. Eksempler på behandlingskrav kan være, at der stilles krav om at imprægneret træ og shredderaffald behandles, så energiindholdet i træet udnyttes og tungmetallerne opkoncentreres og håndteres separat.

Såfremt behandlingskravene ikke har den ønskede miljømæssige effekt tænkes denne hjemmel udmøntet ved at udbyde affaldsbehandlingen af en specifik affaldsfraktion i en begrænset periode ved at give sikkerhed for, at anlæg med lovende teknologier i en periode modtager tilstrækkelige affaldsmængder. I bestemmelsen er indsat en grænse på 6 år. Denne er fastsat under hensyn til på den ene side, at det skal være muligt for andre anlæg med tilsvarende eller miljømæssigt bedre teknologier at komme ind på markedet, og på den anden side, at anlæg, som får tildelt eneretten, skal have en rimelig periode til at afskrive de nødvendige investeringer. Ved vurderingen af, hvilket eller hvilke anlæg, som skal tildeles eneretten, vil der blive lagt vægt på den miljø- og samfundsøkonomisk bedste og mest effektive behandlingsmetode samt de samfundsøkonomiske omkostninger herved. Der kan derimod ikke lægges vægt på, om anlægget fysisk er placeret i Danmark eller i f.eks. et af Danmarks nabolande.

Til nr. 23 (§ 45).

Den foreslåede nyaffatning af § 45 svarer til den gældende med en række ændringer og præciseringer.

Ad § 45, stk. 1

Bestemmelsen svarer til den gældende med en præcisering af gældende ret, hvorefter kommunalbestyrelsens pligt til at forestå affaldshåndteringen med hensyn til affaldstyper, affaldsmaterialer og affaldsprodukter kan modificeres i medfør af bestemmelser i loven eller i regler udstedt i medfør af loven. Hermed tydeliggøres, at der for en række affaldstyper, affaldsmaterialer og affaldsprodukter allerede er fastsat andre ordninger, jf. bl.a. § 45 b, om fordelingen af kompetence mellem stat og kommune ved klassificering af skibe samt § 2 i affaldsbekendtgørelsen om restprodukter fra røggasrensning fra kraftvarmeværker, der anvender fossile brændstoffer.

Bestemmelsen vil endvidere være relevant for den foreslåede nye ordning for det genanvendelige erhvervsaffald, hvor der vil blive fastsat regler, som indebærer, at kommunalbestyrelsens forpligtelser vedrørende håndteringen af genanvendeligt erhvervsaffald indskrænkes og begrænses, jf. de almindelige bemærkninger afsnit xx.

Derudover er tale om konsekvensændringer, som følge af forslaget under nr. 1 m.fl.

Ad. § 45, stk. 2, nr. 1 og 2

Bestemmelserne svarer til de gældende med visse konsekvensændringer, som følge af forslaget under nr. 1 m.fl.

Ad. § 45, stk. 2, nr. 3

Bestemmelsen er ny og indeholder en bemyndigelse for ministeren til at fastsætte regler om kommunalbestyrelsens pligt til at give virksomhederne adgang til kommunale genbrugspladser mod betaling. Dette kan sikres enten ved adgang til kommunens egne genbrugspladser eller ved aftale med andre kommuner. Bestemmelsen indeholder desuden en bemyndigelse for ministeren til at fastsætte regler om kommunalbestyrelsens pligt til at gennemføre brugerundersøgelser. Se hertil nr. Xx (bem. Til § 48, stk. 4).

Bestemmelsen forventes udnyttet i forbindelse med fastsættelse af regler om den nye ordning for det genanvendelige erhvervsaffald. Se i øvrigt nr. XX om betalingen herfor.

Ad. § 45, stk. 3 og 4

Bestemmelserne svarer til de gældende bestemmelser.

Ad. § 45, stk. 5

Bestemmelsen er ny og bemyndiger ministeren til at fastsætte regler om kommunernes regulativer, herunder om deres form, indhold, offentliggørelse og indberetning. Bestemmelsen tænkes anvendt til i bekendtgørelsesform at fastsætte regler om paradigmer for de kommunale regulativer, herunder etablering af et understøttende digitalt system. Det er intentionen, at kommunalbestyrelserne skal anvende disse paradigmer som udgangspunkt til at udarbejde og opdatere de kommunale affaldsregulativer.

Paradigmerne vil ikke indskrænke den enkelt kommunalbestyrelses mulighed for selv at tilrettelægge affaldshåndteringen. De kommunale regulativer skal opbygges efter et paradigme med standardiserede formuleringer og tekster og obligatorisk brug af affaldsbekendtgørelsens definitioner og centrale begreber i den kommunale regulering. Der, hvor den nationale lovgivning giver frie hænder til kommunalbestyrelserne, skal der være mulighed for, at kommunalbestyrelserne selv formulerer reglerne. Det gælder især for husholdningsaffald.

Standardregulativerne vil blive oprettet i et landsdækkende internetbaseret værktøj, som alle kommunalbestyrelser skal anvende til at udarbejde og opdatere de kommunale regulativer. Systemet åbner mulighed for at kommunalbestyrelserne kan sammenligne deres affaldsregulativer, idet alle kommunalbestyrelses regulativer gøres offentligt tilgængelige.

Standardregulativerne skal dække de almindeligt forekommende affaldsfraktioner. I standardregulativerne vil kommunalbestyrelserne desuden få mulighed for at indsætte tekst om anmeldeligt ved flytning af jord, som kommunalbestyrelserne udarbejder i medfør af jordforureningsloven. Her er således tale om et samspil mellem jordforureningslovens og miljøbeskyttelseslovens regler.

Genanvendeligt erhvervsaffald vil fremover ikke være omfattet af kommunalbestyrelsernes anvisnings- eller indsamlingspligt, da affaldsproducenterne med lovforslaget selv har ansvaret for

håndtering af affaldet. Beskrivelse af affaldsordninger for genanvendeligt erhvervsaffald, bortset fra genanvendeligt erhvervsaffald afleveret på genbrugspladser, vil derfor ikke indgå i regulativet for erhvervsaffald men vil blive fastsat i bekendtgørelsesform.

Ad. § 45, stk. 6

Bestemmelsen svarer til det gældende stk. 5.

Ad. § 45, stk. 7

Bestemmelsen svarer til den gældende stk. 6.

Det nuværende § 45, stk. 2, nr. 4, er indarbejdet i forslaget til § 46 a, jf. nr. xx, idet der er tale om en oplysning, anmelde og undersøgelsesregel.

Det nuværende § 45, stk. 7, vedrørende fritagelse for regler om indsamling af materialer og produkter til genanvendelse, bortset fra farligt affald, for visse virksomheder ophæves, da bestemmelsen ikke længere er relevant ved generel indførelse af frit valg af genanvendelses anlæg for alt genanvendeligt erhvervsaffald.

Til nr. 24 (§ 45 a).

I bestemmelsen foreslås ordet ”dokumentation” tilføjet, således at også dokumentation kan kræves i en bestemt form. Se i øvrigt om krav til dokumentation i forslag i bemærkninger til nr. 29 (§ 46 a, stk. 2).

Til nr. 25 (§ 45 b).

I § 45 b ændres ”ministeren” til ”miljøministeren” af lovtekniske grunde.

Til nr. 26 (§ 45 c).

Bestemmelsen foreslås ophævet som en konsekvens af forslaget i nr. 29 (§ 46 a).

Til nr. 27 (§ 45 d).

Ad § 45 d, stk. 1

Bestemmelsen er ny.

Med forslaget bebyrdes miljøministeren til at fastsætte regler om oprettelse af registre over virksomheder, der indsamler affald, affaldstransportører og anlæg, der behandler genanvendeligt erhvervsaffald samt om forhandlere og mæglere af affald, herunder til at pålægge virksomheder, anlæg, transportører, forhandlere og mæglere at tilmelde sig registret og til at videregive oplysninger til dette. Se hertil de almindelige bemærkninger nr. 2.1.3.

Tilsynet med, at affaldsproducenterne afleverer deres genanvendelige affald til en virksomhed, der indsamler genanvendeligt erhvervsaffald eller et genanvendelses anlæg, der er optaget i registret, foretages af kommunalbestyrelserne i forbindelse med tilsynet med affaldsreglernes overholdelse generelt, dvs. det generelle tilsyn efter lovens kapitel 9. Miljøstyrelsen fører tilsyn med, at virksomheder, der indsamler genanvendeligt erhvervsaffald er godkendte og optræder på Affaldsregistret.

Det er endvidere intentionen, at der, med hjemmel i den eksisterende § 88 i loven, i bekendtgørelsesform fastsættes gebyr til dækning af omkostninger ved etablering, drift, vedligeholdelse og administration af ovennævnte registre. Adgangen til at fastsætte gebyret forventes delegeret til Miljøstyrelsen. Det er tanken, at opgaven med at opkræve gebyret eventuelt kan blive varetaget af en anden statslig myndighed.

Det er intentionen med bestemmelsen, at gebyrerne for registrering fastsættes af Miljøstyrelsen i forbindelse med virksomhedernes og anlæggenes anmodning om optagelse i registret og godkendelse som indsamlingsvirksomhed, jf. bemærkningerne til nr. xx (afsnit i alm. Bem. om registrering). Det er således tanken, at gebyret for registrering skal fastsættes som et beløb ved selve registreringen og derefter et årligt gebyr hos de registreringspligtige virksomheder og anlæg. Gebyret vil ikke blive

differentieret efter f.eks. brugergrupper eller medgået tidsforbrug. For så vidt angår gebyret for godkendelse som indsamlingsvirksomhed er det tanken, at dette skal betales som et engangsgebyr i forbindelse med ansøgningen om godkendelse.

Til nr. 28 (§ 46).

Se bemærkninger til nr. 1 m.fl.

Til nr. 29 (§ 46 a).

Bestemmelsen er ny. Med bestemmelsens stk. 1 fastlægges en pligt for miljøministeren til at indsamle og registrere oplysninger om eksisterende affaldsmængder samt om affaldets håndtering. Hermed overflyttes opgaven med indsamling og registrering af oplysninger om affald, jf. den nugældende § 47, stk. 1, 1. pkt., fra kommunerne til staten. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med etableringen af det nye affaldsdatasystem, jf. de almindelige bemærkninger pkt. 2.2.2.

Bestemmelsens stk. 1 viderefører uændret pligten i den nugældende § 47, stk. 1, 2. pkt., for kommunalbestyrelsen til at indsamle og registrere oplysninger om eksisterende og planlagte affaldsanlæg, herunder behandlings- og deponeringsanlæg. Den nugældende pligt for kommunalbestyrelsen til at indsende oplysninger til Miljøstyrelsen i § 47, stk. 1, vil blive fastsat i medfør af bemyndigelsen i det foreslåede stk. 2. § 47, stk. 1, foreslås derfor samtidig ophævet. jf. bemærkningerne nedenfor til nr. 30.

Det forventes, at miljøministerens beføjelser efter bestemmelsen vil blive delegeret til Miljøstyrelsen.

Bestemmelsens stk. 2, bemyndiger ministeren til at fastsætte regler om krav til anmeldelse, dokumentation og oplysning, herunder pligt for myndigheder, borgere grundejere, virksomheder, ejere, købere, sælgere og eksportører til at anmelde, dokumentere og afgive oplysninger om affald samt foretage undersøgelse af affald for egen regning. Med bestemmelsen indarbejdes bemyndigelsesbestemmelserne om oplysning-, anmeldelse- og dokumentationskrav fra de gældende § 44, stk. 1, § 45, stk. 2, nr. 4, og § 45 c. Bestemmelserne i § 44, stk. 1, § 45 stk. 2, nr. 4, tilpasses og § 45 c ophæves samtidig hermed, jf. bemærkningerne til nr. 26. Med indarbejdelsen tilsigtes ingen ændringer i de pågældende bestemmelsers indhold og anvendelsesområde, dog præciseres i bestemmelsens stk. 2, at der kan pålægges pligt til for egen regning at foretage undersøgelser af affald.

I forbindelse med det nye system for affaldsdata forventes bestemmelsen i stk. 2 endvidere udnyttet til at udstede regler, hvorefter affaldsbehandlingsanlæg, indsamlingsvirksomheder for genanvendeligt erhvervsaffald, importører, eksportører og virksomheder, som selv behandler eller eksporterer deres affald skal indberette data til affaldsdatasystemet. Der skal indberettes mindst én gang om året, men systemet skal give mulighed for løbende indberetninger.

Bemyndigelsen tænkes endvidere udnyttet til at fastsætte regler om kommunalbestyrelsens adgang til fortsat at få oplysninger om affald fra borgere, virksomheder og grundejere i fornødent omfang herunder til brug for tilsyn. Bemyndigelsen forventes endvidere udnyttet til i forbindelse med forslaget ”ny ansvarsfordeling for det genanvendelige erhvervsaffald”, jf. de almindelige bemærkninger pkt. 2.1.2. til at fastsætte pligt for indsamlingsvirksomheden i de tilfælde, hvor ansvaret for håndteringen af det genanvendelige erhvervsaffald er overdraget fra den affaldsproducerende virksomhed til en indsamlingsvirksomhed til at dokumentere, at affaldet er afleveret til et registreret genanvendelses anlæg.

Til nr. 30 (§ 47).

Med bestemmelsen ophæves § 47, stk. 1. Med indførelsen af det nye affaldsdatasystem vil opgaven i § 47, stk. 1, 1. pkt. for kommunalbestyrelsen til at indsamle og registrere oplysninger reelt føre til dobbeltindberetningskrav. Kommunens behov for at kunne opnå data for det indeværende år, hvilket datasystemet ikke giver mulighed for, ved f.eks. tilsynsbesøg, vil blive imødekommet ved en udmøntning af § 44, stk. 1, 1. pkt., hvorefter ministeren kan fastsætte regler om afgivelse af oplysninger.

Desuden foreslås ”bortskaffelsen” ændret til ”håndteringen” i § 47, stk. 2. Se hertil bemærkningerne til nr. 1 m.fl.

Til nr. 32 (§ 48).

Ad § 48, stk. 1

Den foreslåede bestemmelse er ny. Med den nye formulering af § 48, stk. 1, forpligtes kommunalbestyrelserne til at gebyrfinansiere udgifter til planlægning, etablering, drift og administration af affaldsordninger. Se mere om affaldsordninger under afsnit 2.1.1. Endvidere skal kommunalbestyrelsen gebyrfinansiere udgifter til indsamling og registrering af oplysninger efter den nye § 46 a. I gebyrfastsættelsen skal indgå de udgifter, som miljøministeren opkræver hos kommunalbestyrelserne efter stk. 8. Det er således intentionen med bestemmelsen, at den almindelige, kommunale opgavevaretagelse på affaldsområdet skal gebyrfinansieres.

En undtagelse herfor er finansieringen af herreløst affald, som f.eks. affald fra rastepladser i kommunen. Det er tanken med bestemmelsen, at indsamling, behandling og administration af herreløst affald skal skattefinansieres.

En anden undtagelse er det kommunale tilsyn. Det er således tanken, at også kommunernes tilsyn efter kapitel 9 i miljøbeskyttelsesloven skal skattefinansieres. For de virksomheder, som er omfattet af bekendtgørelse nr. 463 af 21. maj 2007 om brugerbetaling for godkendelse og tilsyn efter lov om miljøbeskyttelse og lov om miljøgodkendelse m.v. af husdyrbrug, vil kommunalbestyrelsen dog delvist skulle finansiere udgifterne til tilsyn via gebyrer fastsat efter denne.

Som en konsekvens af det frie valg i den nye ordning for genanvendeligt erhvervsaffald, må kommunalbestyrelserne ikke fastsætte gebyr for ordninger for genanvendeligt erhvervsaffald, som f.eks. papir, pap og glas, samt for genanvendeligt farligt affald, da genanvendeligt erhvervsaffald ikke længere vil være kommunalbestyrelsens ansvarsområde. Dog kan kommunalbestyrelsen fastsætte gebyr for at stille genbrugspladser til rådighed. Se nærmere om den nye ordning for genanvendeligt erhvervsaffald i de almindelige bemærkninger pkt. 2.1.

I forslaget er den gældende § 48, stk. 1, nr. 3, udgået. Det er intentionen hermed, at kommunalbestyrelsen ikke skal gebyrfinansiere forskudsvis dækning af planlagte investeringer på affaldsområdet. Hermed sikres gennemsigtighed i de kommunale gebyrer og mere klar sammenhæng mellem ydelse og betaling. Kommunerne vil herefter skulle lånefinansiere alle større investeringer. De finansielle omkostninger herved skal indgå i affaldsgebyret. Dette bidrager endvidere til at styrke princippet om, at forureneren betaler, samt en konkurrencemæssig ligestilling mellem offentligt og privatejede affaldsbehandlingsanlæg.

Ad § 48, stk. 2

Den foreslåede bestemmelse er ny. Det følger af lovens § 9 u, stk. 1 og 2, at indsamlingen af udtjente bærbare batterier og akkumulatører finansieres via betaling fra producenter og importører af denne type batterier og akkumulatører. Indsamlingen heraf må således ikke finansieres via gebyrer fra borgerne.

Ad § 48, stk. 3

Den foreslåede bestemmelse er ny. Bestemmelsen pålægger kommunalbestyrelserne at fastsætte særskilte gebyrer for hver affaldsordning. Dette gælder dog ikke, hvis der i andre regler er fastsat anden finansieringsform. Ved affaldsordning forstås de ordninger, som kommunalbestyrelsen fastsætter vedrørende affald, uanset om disse er fastsat med hjemmel i miljøbeskyttelseslovens § 45, stk. 2, eller anden lovgivning som f.eks. jordforureningslovens § 50. Se endvidere hertil afsnit 2.1.1.

Kommunalbestyrelserne skal beregne særskilte gebyrer for alle de fraktioner, som har særskilte konti i det kommunale budget- og regnskabssystem. Det kommunale budget og regnskabssystem opererer på affaldsområdet med følgende konti:

- fælles formål (administration),
- dagrenovation,
- papir, pap og glas,
- storskrald og haveaffald,

- farligt affald,
- genbrugspladser samt
- øvrige ordninger og anlæg.

Hensigten med bestemmelsen er, at kommunalbestyrelserne skal kunne dokumentere gebyrstørrelsen for brugergrupper for hver enkelt af ordningerne. Ikke alle kommunalbestyrelser vil iværksætte affaldsordninger for alle de nævnte affaldsfraktioner, der er dækket af konti i budget og regnskabssystemet. I så fald skal der ikke beregnes gebyr herfor.

I de nuværende regler har kommunalbestyrelserne mulighed for at opkræve samlegebyrer. Denne mulighed er med bestemmelsen afskaffet. Det forventes at øge gennemsigtigheden i gebyrerne, således at det bliver enklere for brugeren at se, hvad der betales for, og understreger, at hver enkelt ordning skal hvile i sig selv og ikke bare affaldsområdet under ét. Kommunalbestyrelserne må dog gerne opkræve gebyrerne samlet, men skal til enhver tid kunne udskille dem, og på anmodning udlevere beregningen af gebyret for hver ordning.

Ad § 48, stk. 4

Den foreslåede bestemmelse er ny. Med bestemmelsen bemyndiges ministeren til at fastsætte regler om principper for fastsættelse og opkrævning af gebyrerne, herunder regler om fritagelse og dokumentation for gebyrets sammensætning.

Ad. principper for gebyrfastsættelsen

Med bestemmelsen bemyndiges ministeren til at fastsætte de overordnede rammer for kommunalbestyrelsernes fastsættelse og opkrævning af gebyrer. Det er intentionen at udmønte bestemmelsen i bekendtgørelsesform, hvor gebyrfastsættelsen for de enkelte affaldsordninger for henholdsvis husholdninger og virksomheder skal opgøres på baggrund af registreringer på de enkelte konti i det kommunale budget og regnskabssystem. Se nærmere herom i bemærkningerne til stk. 3.

Der forventes fastsat regler, hvorefter gebyret netop skal dække husholdningernes og virksomhedernes andel af de omkostninger, der er registreret på den tilsvarende konto i budget- og regnskabssystemet, således at krydssubsidiering undgås. Det er endvidere intentionen, at der dels vil gælde et princip om gennemsnitsgebyrer for f.eks. ordninger for papir, pap og glas, genbrugsplads og farligt affald og dels være mulighed for kommunalbestyrelserne at differentiere gebyrstørrelsen ved f.eks. dagrenovation efter containerstørrelse, tømningfrekvens og vægt. Det skal også være muligt for kommunalbestyrelserne at fastsætte forskrifter om den nærmere fordeling af omkostninger mellem forskellige typer af husholdninger, så f.eks. sommerhusejere betaler et mindre gebyr end øvrige husholdninger i kommunalbestyrelsen.

For så vidt angår posteringerne på de enkelte konti i det kommunale budget og regnskabssystem er det intentionen, at administrationsgebyret skal dække planlægning og information, herunder udarbejdelse af regulativer. Administrationsgebyret for virksomheder skal endvidere dække kommunalbestyrelsens udgifter i forbindelse med anmeldelse og dokumentation ved flytning af jord. Gebyrerne for de øvrige ordninger kan både dække udgifter af administrativ karakter, som f.eks. udgifter til planlægning af den enkelte ordning og udbud af opgaveløsningen, og af driftmæssig karakter, som f.eks. udgifter til transportører og behandlingsanlæg.

Det er ikke intentionen at ændre på de grundlæggende principper for gebyrfastsættelse, som gælder i dag. Se hertil nr. xx.

Ad. genbrugspladser

Udgangspunktet for gebyrbetalingen for at genbrugspladserne stilles til rådighed forventes at blive, at husholdninger og virksomheder skal betale gebyrer, der dækker de omkostninger på genbrugspladserne, som de hver især giver anledning til. Det er intentionen, at der i bekendtgørelsesform med hjemmel i forslagets § 45, stk. 2, nr. 3, skal stilles krav om, at kommunalbestyrelsen skal gennemføre brugerundersøgelser hvert fjerde år med henblik på at fastslå fordelingen af genbrugspladsernes brugere på henholdsvis husholdninger og virksomheder, herunder de definerede virksomhedsgrupper. Det er tanken, at brugerundersøgelserne skal danne grundlag for gebyrfastsættelsen. Det er tanken, at brugerundersøgelser bl.a. skal omfatte frekvens og målepunkter. Hvis der ikke foreligger resultater af brugerundersøgelser kan kommunalbestyrelsen det første år efter,

at de nye gebyrregler er trådt i kraft benytte en initial fordelingsnøgle der henfører hhv. 15 % og 85 % af omkostningerne til genbrugspladsen til virksomheder hhv. husholdninger.

Den del af virksomhedernes gebyr, der dækker adgangen til genbrugspladser, skal differentieres efter nedenstående fordelingsnøgle, så de afspejler forskellene i, hvor meget de forskellige erhvervsgrupper benytter genbrugspladserne. Der tages udgangspunkt i gennemsnitlige omkostninger pr. virksomhed:

Øvrige virksomheder:	½
Håndværkere og anlægsgartnere (0-1 ansatte):	4
Håndværkere og anlægsgartnere (2-10 ansatte):	6
Håndværkere og anlægsgartnere (Over 10 ansatte):	8

Fordelingsnøglen benyttes når de samlede omkostninger for genbrugspladsordningen for virksomhederne og antallet af virksomheder indenfor hver kategori i kommunalbestyrelsen er opgjort. Ved beregningen af gebyrerne tages der udgangspunkt i en gennemsnitlig enhedsomkostning pr. virksomhed, der justeres i henhold til ovenstående fordelingsnøgle.

Udenlandske virksomheder skal have mulighed for at aflevere affald på genbrugspladsen mod betaling. De nærmere regler herfor udarbejdes efter forhandling med de berørte parter.

Ad. Fritagelse for gebyr

Det er tanken, at der i bekendtgørelsesform skal fastsættes regler om, at kommunalbestyrelserne skal opgøre antallet af gebyrbetalende virksomheder ud fra CVR-registret. Udgangspunktet er, at alle virksomheder betaler affaldsgebyr. Nogle virksomheder vil imidlertid ikke belaste kommunalbestyrelsens affaldsordninger mere end en gennemsnitlig husholdning, og den husholdning de er tilknyttet betaler allerede for affaldsordningerne. Det er marginalt, hvad virksomhedsdelen bidrager med af affald, og derfor tænkes disse virksomheder fritaget generelt for betaling af erhvervsaffaldsgebyr. Det drejer sig f.eks. om erhvervsdrivende fonde og om små virksomheder, der er beliggende sammen med en husstand og kun forventes at producere marginale mængder erhvervsaffald. På den baggrund er det tanken, at de udvalgte branchekoder i CVR-registret fritages for erhvervsaffaldsgebyr i alle kommuner. Det er yderligere tanken, at virksomheder med en dokumenteret omsætning under 50.000 kroner efter ansøgning skal fritages for gebyrbetaling for et år ad gangen for.

Ad. Dokumentation for gebyrets sammensætning

Med bestemmelsen bemyndiges ministeren til at fastsætte regler om dokumentation for kommunalbestyrelsens sammensætning af gebyret. Dette kan f.eks. blive relevant ved Statsforvaltningens behandling af gebyrsager fra kommunerne.

Det er intentionen i bekendtgørelsesform at fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen, på trods af kravet i stk. 3 om særskilte gebyrer, gerne må opkræve gebyret for samme bruger på samme regning. Gebyret vil da være sammensat af flere separat beregnede gebyrer. De enkelte gebyrer skal ikke nødvendigvis fremgå af opkrævningen, men skal dokumenteres på forlangende overfor enhver, som måtte ønske det oplyst.

§ 48, stk. 5

Bestemmelsen er en videreførelse af det eksisterende stk. 3.

§ 48, stk. 6

Bestemmelsen er en videreførelse af det eksisterende stk. 5, for så vidt angår husholdninger, hvorimod affaldsproducerende virksomheder bliver omfattet af det nye stk. 6. Der er ikke tiltænkt nogen ændring af måden, hvorpå kommunalbestyrelsen opkræver gebyr hos husholdninger.

§ 48, stk. 7

Den foreslåede bestemmelse er ny. Med bestemmelsen fastslås det, at gebyr for håndteringen af virksomheders affald skal opkræves hos den CVR-registrerede ejer af virksomheden. Hermed sikres i højere grad overensstemmelse med forureneren betaler princippet, idet gebyret for affaldsproducerende virksomheder skal opkræves hos virksomhedens ejer og ikke som tidligere hos ejer af ejendommen, hvor virksomheden er beliggende.

Ad § 48, stk. 8

Den foreslåede bestemmelse er ny. Lovforslaget indebærer, at en del af de opgaver, som kommunerne tidligere har finansieret via gebyrer opkrævet med hjemmel i § 48, flyttes til staten. Det er intentionen med bestemmelsen at sikre fuld finansiering af disse udgifter.

Med bestemmelsens stk. 1, bemyndiges ministeren til at opkræve kommunalbestyrelserne et gebyr til dækning af udgifter til drift og vedligeholdelse af nationale, digitale systemer for affaldsdata og for udarbejdelse af affaldsregulativer. Se hertil de almindelige bemærkninger pkt. xx og xx. Bestemmelsen tænkes udmøntet i bekendtgørelsesform, og adgangen til at opkræve gebyret forventes delegeret til Miljøstyrelsen. Det er intentionen med bestemmelsen, at Miljøstyrelsen opkræver kommunalbestyrelserne for de ydelser, staten efter forslaget leverer til kommunalbestyrelsen i form af et affaldsdatasystem og et regulativsystem. Gebyret vil skulle dække de fulde omkostninger til myndighedernes administration og vil være baseret på et skøn. For at sikre balance mellem omkostninger og det opkrævede beløb vil evt. afvigelser mellem omkostning og opkrævning i året blive korrigeret på næste års opkrævning. Det er intentionen med bestemmelsen, at kommunalbestyrelserne kan lade gebyret indgå som en del af kommunernes samlede udgifter og følgelig opkræve gebyret som en del af kommunernes affaldsgebyr, jf. stk. 1.

Til nr. 34 (§§ 50 b og c).

De foreslåede bestemmelser er nye.

Ad . § 50 b

Bestemmelsens stk. 1 fastslår, at affaldsforbrændings- og deponeringsanlæg skal udarbejde funktionsopdelte regnskaber. Kravet om regnskabsmæssig adskillelse har til formål at skabe økonomisk gennemsigtighed i anlæggenes økonomi og tilvejebringe beslutningsgrundlaget for en evt. ændret organisering af området. Affaldsforbrændingsanlæg er anlæg der har affald som hovedbrændsel og som er godkendt i henhold til varme- eller elforsyningsloven. Anlæg der medforbrænder affald er ikke omfattet.

Deponeringsanlæg er defineret i deponeringsbekendtgørelsen og omfatter både deponeringsanlæg til blandet affald, specialdepoter og fyldpladser. Det understreges, at der både skal udarbejdes regnskab for forbrændingsanlæg og deponeringsanlæg, selvom de drives af samme ejer eller i samme selskab m.v.

I stk. 2 foreslås indført en hjemmel til, at miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om den regnskabsmæssige adskillelse. Sådanne nærmere regler kan være nødvendige vedrørende fordelingen af udgifter til f.eks. administration, der er fælles for aktiviteter i samme enhed og for nærmere at afgrænse den del af aktiviteterne, som regnskabskravene er rettet imod.

Der foreslås endvidere en hjemmel til at fastsætte nærmere regler om, at affaldsforbrændings- og deponeringsanlæggenes regnskaber skal aflægges i overensstemmelse med årsregnskabsloven.

I stk. 3 foreslås indført en hjemmel til, at miljøministeren kan fastsætte regler om beregning af afskrivninger, opgørelse af åbningsbalance og værdiansættelse af anlæggenes aktiver. Bestemmelsen har til formål at sikre sammenlignelighed i de regnskabsdata, som anlæggene opgør. På den måde kan regnskabsdata danne grundlag for benchmarking, jf. § 50 d.

Ad . § 50 c

Med forslaget indføres en årlig obligatorisk måling, sammenligning og offentliggørelse af forbrændings- og deponeringsanlæggenes effektivitet (benchmarking). Formålet med benchmarking er at måle, sammenligne og offentliggøre anlæggenes kvalitet og effektivitet.

De foreslåede regler indebærer, at anlæggene skal registrere og indberette oplysninger med henblik på benchmarking. Pligten til at indberette oplysningerne påhviler ejeren af det enkelte anlæg, uanset om indberetning f.eks. sker fælles for flere anlæg gennem en brancheorganisation eller lignende. Branchen gennemfører benchmarkingen efter de retningslinjer der er fastlagt og Miljøstyrelsen kontrollerer benchmarkingen og offentliggør resultaterne.

De nærmere regler om benchmarkingens gennemførelse vil være af teknisk karakter og kræve nærmere drøftelser mellem branchen og myndighederne. Det foreslås derfor i stk. 2, at miljøministeren bemyndiges til at fastsætte de nærmere regler i bekendtgørelsesform. Hjemlen skal dels udnyttes til at

fastlægge hvilke parametre benchmarkingen skal omfatte, samt hvordan de udvalgte parametre skal måles, opgøres og tilvejebringes og fristen for indberetning.

Endvidere kan der være behov for at sikre ensartet indberetning, f.eks. ved krav om anvendelse af særlige skemaer. Det foreslås derfor af praktiske grunde, at Miljøstyrelsen kan beslutte indberetningens form. Det forventes at regnskabsdata udarbejdet i henhold til § 50 c kan benyttes direkte i benchmarkingen.

Ved fastlæggelsen af de nærmere regler lægges vægt på, at der anvendes en simpel model for benchmarkingen, der baseres på erfaringerne fra branchen og samtidig indeholder den relevante information om anlæggene.

Der skal foretages benchmarking fra 2010. Det betyder, at data for 2010 skal indberettes primo 2011, således at de første resultater af benchmarkingen vil foreligge i 2011.

Til nr. 38 (§ 55 a og b).

Bestemmelserne foreslås ophævet. Baggrunden herfor er, at mineraloliebranchen siden 2000 frivilligt har påtaget sig at indsamle og finansiere oparbejdningen af spildolie. Der er således ikke behov for en bestemmelse som fastslår Miljøministerens adgang til at yde tilskud til behandlingen af spildolie, der er indsamlet i Danmark.

Til nr. 41 og 42 (§ 110, stk. 1 og 3).

Der indsættes straffehjælp, således at overtrædelser af regler udstedt i medfør af § 45 d, om oprettelse af registre, om pligt til at tilmelde sig registre og om pligt til at indgive oplysninger til registre kan straffes efter lovens almindelige bestemmelser herom.

Til § 2

Ikrafttrædelsesdatoen er den 1. januar 2010

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

<i>Gældende formulering</i>	<i>Lovforslaget</i>
	§ 1
<p>§ 1, stk. 2, 6) at fremme genanvendelse og begrænse problemer i forbindelse med affaldsbortskaffelse</p> <p>§ 51, stk. 1. Miljøministeren kan med henblik på at fremme genanvendelse og renere teknologi og begrænse problemerne i forbindelse med affaldsbortskaffelse fastsætte regler om eller bestemme, at</p> <p>§ 51, stk. 4. Ministeren kan som led i overvågningen af og med henblik på at fremme genanvendelse og renere teknologi og begrænse problemerne i forbindelse med affaldsbortskaffelse</p>	<p>I § 1, stk. 2, nr. 5, og § 51, stk. 1 og 5, ændres ”affaldsbortskaffelse” til: ”affaldshåndtering”.</p>
<p>§ 2, stk. 1, 3) produkter eller varer, som i forbindelse med fremstilling, opbevaring, anvendelse, transport eller bortskaffelse kan medføre forurening,</p>	<p>I § 2, stk. 1, nr. 3, ændres ”eller bortskaffelse” til: ”eller ved den senere håndtering som affald”.</p>
<p>§ 4, stk. 2. Ved valg af stedet skal der tages hensyn til områdets beskaffenhed, herunder den nuværende og planlagte fremtidig udnyttelse, samt til mulighederne for hensigtsmæssig bortskaffelse af spildevand og affald.</p>	<p>I § 4, stk. 2, ændres ”bortskaffelse af spildevand og affald” til: ”bortskaffelse af spildevand og håndtering af affald”.</p>
<p>§ 5, stk. 2, 3) ved den endelige bortskaffelse som affald ikke giver anledning til forurening eller anden miljøbelastning.</p>	<p>I § 5, stk. 2, nr. 3, ændres ”bortskaffelse” til: ”behandling”.</p>
<p>§ 5, stk. 3. Den, der anvender eller forbruger varer eller produkter, skal ved anskaffelsen og ved bortskaffelsen af varen eller produktet medvirke til at fremme genanvendelsen og begrænse problemerne i forbindelse med affaldsbortskaffelsen.</p>	<p>I § 5, stk. 3, ændres ”bortskaffelsen” til: ”affaldshåndteringen”, og ”affaldsbortskaffelsen” til: ”affaldshåndteringen”.</p>
<p>§ 7, stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler om,</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) at personer i ledelsen af bestemte forurenende anlæg skal have den hertil fornødne tekniske viden og eventuelt bevis herfor, og 2) at personale, der betjener bestemte forurenende anlæg, skal have bevis for at have modtaget undervisning i miljømæssig og teknisk forsvarlig drift af anlæggene, herunder om undervisningens indhold og om kravene til opnåelse af beviset. 	<p>. I § 7, stk. 3, indsættes som nr. 3:</p> <p>3) At mindst én person i ledelsen af</p>

	<p>virksomheder, der forestår indsamling af genanvendeligt erhvervsaffald, jf. § 44, stk. 4, skal have bevis for at have modtaget undervisning i indberetning af data og miljømæssig forsvarlig håndtering af affaldet, herunder om undervisningens indhold og om kravene til opnåelse af bevis.</p>
<p>§ 9. Miljøministeren kan fastsætte regler om pante- og rabatordninger for bestemte produkter, der medfører en særlig miljøbelastning ved bortskaffelsen, samt for bestemte emballagetyper.</p> <p>§ 10. Med henblik på at begrænse den samlede forurening, herunder frembringelse af affald, kan miljøministeren fastsætte bindende mål for nedbringelse af anvendelsen, udledningen eller bortskaffelsen af nærmere bestemte produkter, stoffer eller materialer.</p>	<p>I § 9, stk. 1, og § 10, stk. 1, ændres ”bortskaffelsen” til: ”håndteringen som affald”.</p>
<p>§ 9, stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler om, at administrationen og kontrollen med de i stk. 1 og 2 nævnte ordninger helt eller delvist skal overlades til forhandlere m.v., producenter eller importører af de pågældende produkter, varer eller emballager eller til disses organisationer, foreninger eller selskaber, når der ved en sådan ordning kan sikres en effektiv og miljømæssigt betryggende indsamling med henblik på genbrug, genanvendelse eller bortskaffelse. Ministeren kan i den forbindelse bestemme, at ét selskab m.v. skal have eneret til at forestå administrationen og kontrollen af ordningen. Ved et selskab m.v. forstås i denne sammenhæng én eller flere forhandlere m.v., producenter eller importører af de pågældende produkter, varer eller emballager eller disses organisationer, foreninger eller selskaber, der har fået overladt at forestå administrationen eller kontrollen af ordningen.</p>	<p>§ 9, stk. 3, ændres ”, genanvendelse eller bortskaffelse” til: ”eller affaldsbehandling”.</p>
<p>§ 9 h. Miljøministeren kan med henblik på at fremme genanvendelse og renere teknologi og med henblik på at begrænse problemerne i forbindelse med affaldsbortskaffelse fastsætte regler om, at bestemte materialer, produkter eller varer, herunder emballage, efter endt brug skal foranstaltes tilbagetaget af den for markedsføringen ansvarlige producent eller importør, samt at den for markedsføringen ansvarlige producent eller importør forpligtes til for egen regning at foranstalte det tilbagetagne genanvendt eller særligt håndteret.</p>	<p>I § 9 h, stk. 1, ændres ”affaldsbortskaffelse” til: ”affaldshåndtering”, og ”genanvendt eller særskilt håndteret” ændres til: ”genbrugt, genanvendt eller på anden måde særskilt håndteret”.</p>
<p>§ 9 l, stk. 4. Ministeren kan fastsætte regler om, at ministeren eller den, ministeren bemyndiger</p>	<p>I § 9 l, stk. 4, indsættes efter ”særskilt håndtering af”: ”affald af”.</p>

<p>hertil, i særlige tilfælde kan dispensere fra pligten til for egen regning at foranstalte tilbagetagning samt særskilt håndtering af elektriske og elektroniske produkter.</p>	
<p>§ 9 n, stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler om producenters og importørers pligt til at give oplysninger om mængde og kategorier af elektrisk og elektronisk udstyr, der er markedsført, tilbagetaget, genvundet eller nyttiggjort, om den eksporterede mængde tilbagetaget affald samt om, at forpligtelsen, jf. § 9 z, stk. 1, er overdraget til andre.</p>	<p>I § 9 n, stk. 3, ændres ”genvundet eller nyttiggjort” til: ”genanvendt eller på anden måde nyttiggjort som affald”.</p>
<p>§ 9 u, stk. 2. Producenter og importører af bærbare batterier og akkumulatorer skal finansiere den kommunale indsamling af bærbare batterier og akkumulatorer. Udgiften til indsamlingen udgør 2,70 kr. pr. kg markedsførte bærbare batterier og akkumulatorer. Beløbet pris- og lønreguleres årligt pr. 1. januar med den af Finansministeriet fastsatte sats for det generelle pris- og lønindeks. Det regulerede beløb afrundes opad til det nærmeste hele ørebeløb.</p>	<p>I § 9 u, stk. 2, indsættes efter ”den kommunale indsamling af”: ”udtjente”.</p>
<p>§ 9 x, stk. 1. Miljøministeren fastsætter regler om producenters, importørers og forhandleres pligt til at oplyse slutbrugere af batterier og akkumulatorer om de potentielle virkninger for miljøet og menneskers sundhed af de stoffer, der benyttes i batterier og akkumulatorer, hensigtsmæssigheden af ikke at bortskaffe udtjente batterier og akkumulatorer sammen med usorteret husholdningsaffald, men at deltage i de særskilte indsamlingsordninger, de indsamlings- og genvindingsordninger, som slutbrugerne har til rådighed, og slutbrugernes rolle i forbindelse med genvindingen af batterier og akkumulatorer. Endvidere kan ministeren fastsætte regler om producenters, importørers og forhandleres pligt til at oplyse om betydningen af den påførte mærkning i forbindelse med markedsføring af batterier og akkumulatorer. Oplysningerne kan forlanges afgivet i en bestemt form.</p> <p>§ 9 x, stk. 4. Ved salg af nye bærbare batterier og akkumulatorer må slutbrugerne ikke gøres særskilt bekendt med omkostningerne ved indsamling, behandling og genvinding af udtjente bærbare batterier og akkumulatorer.</p>	<p>I § 9 x, stk. 1, ændres ”genvindingsordninger” til: ”genanvendelsesordninger”, og ”genvindingen af batterier og akkumulatorer” ændres til: ”genanvendelsen af udtjente batterier og akkumulatorer”</p> <p>I § 9 x, stk. 4, ændres ”genvinding” til: ”genanvendelse”.</p>
<p>§ 9 y, stk. 1. Miljøministeren kan fastsætte regler om producenters og importørers pligt til at give oplysninger om mængde, type og kemisk sammensætning af batterier og akkumulatorer, der er markedsført, tilbagetaget, genvundet eller nyttiggjort, den eksporterede mængde tilbagetaget affald og oplysninger om, hvorvidt</p>	<p>I § 9 y, stk. 1, ændres ”genvundet eller nyttiggjort” til: genanvendt eller på anden måde nyttiggjort”.</p>

forpligtelsen efter § 9 u, stk. 1, § 9 v, stk. 1, § 9 w, stk. 1, og § 9 x, stk. 2, er overdraget til andre.	
§ 10, stk. 4. Er der efter stk. 2 indgået aftale med virksomheder eller sammenslutninger af virksomheder, som anvender, udleder eller bortskaffer en væsentlig del af de pågældende produkter, stoffer eller materialer, kan ministeren fastsætte tilsvarende krav om begrænsning af anvendelse, udledning eller bortskaffelse af disse produkter, stoffer eller materialer for virksomheder, som ikke er omfattet af aftalen.	I § 10, stk. 4, ændres ”bortskaffer” til: ”håndterer som affald”, og ”bortskaffelse” ændres til ”håndtering som affald”.
§ 13, a, 5) planlægning af bortskaffelsen af affaldet i kommunen kan ske i medfør af § 47, stk. 2.	I § 13 a, nr. 5, ændres ”bortskaffelsen” til: ”håndteringen”.
§ 39 a, stk. 1 ... skal etablere sikkerhedsstillelse over for godkendelsesmyndigheden. Sikkerhedsstillelsen skal dække tilsynsmyndighedens udgifter til videretransport og destruktion eller deponering af affaldet ved en selvhjælpshandling, jf. § 69 og § 70.	I § 39 a, stk. 1, ændres ”deponering af” til: ”anden håndtering af”.
§ 43. Enhver, der frembringer, opbevarer, behandler eller bortskaffer affald, er ansvarlig for, at der ikke opstår uhygiejniske forhold eller sker forurening af luft, vand eller jord.	43 affattes således: ”§ 43. Enhver, der frembringer, opbevarer, sorterer eller håndterer affald, er ansvarlig for, at der ikke opstår uhygiejniske forhold eller sker forurening af luft, vand eller jord.”
§ 44. Miljøministeren kan fastsætte regler om bortskaffelse af affald, herunder om anmeldelse, sortering, opbevaring, indsamling, transport, behandling, oparbejdning af affald og pligt til at benytte særlige affaldsmæglere, forhandlere, indsamlings- og oparbejdningsskoler m.v. Reglerne kan endvidere omfatte særlige affaldstyper, affaldsmaterialer og affaldsprodukter. <i>Stk. 2.</i> I regler udstedt i medfør af stk. 1 kan det bestemmes, at virksomheder, der sorterer, behandler eller oparbejder nærmere bestemte affaldstyper eller affaldsfraktioner, for egen regning skal etablere miljø- eller kvalitetsstyringssystem certificeret af en akkrediteret virksomhed. <i>Stk. 3.</i> Ministeren kan endvidere fastsætte regler om, at enhver indsamlingsvirksomhed, forhandler eller mægler, som handler eller formidler handel med affald over grænserne, for egen regning skal etablere et miljøstyringssystem certificeret af et akkrediteret certificeringsorgan eller verificeret af en akkrediteret miljøverifikator. Alternativt kan de lade sig inspicere af et akkrediteret inspektionsorgan.	I § 44, stk. 1, ændres ” bortskaffelse af affald, herunder om anmeldelse, sortering, opbevaring, indsamling, transport, behandling, oparbejdning af affald” til: ”klassificering, håndtering, sortering og opbevaring af affald samt mærkning af indsamlingsmateriel”. I § 44 indsættes som <i>stk. 4 - 6</i> :

	<p>”Stk. 4. Ministeren kan fastsætte regler om</p> <ol style="list-style-type: none"> 3) godkendelse som indsamlingsvirksomhed for genanvendeligt erhvervsaffald, herunder hvilke oplysninger en ansøgning om godkendelse skal indeholde samt på hvilke vilkår en godkendelse kan meddeles, og at ansøgningen skal ske i en bestemt form. 4) overdragelse af virksomheders ansvar for håndtering af genanvendeligt erhvervsaffald og indberetning af data til en tilmeldt og godkendt indsamlingsvirksomhed for genanvendeligt erhvervsaffald herunder overdragelsesaftalens udformning og indhold. <p>Stk. 5. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om, at godkendelse efter stk. 4, nr. 1, kan nægtes og tilbagekaldes, såfremt den pågældende gør sig skyldig i grov eller oftere gentagen forsømmelighed. Afgørelse om tilbagekaldelse skal indeholde oplysning om adgangen til at begære en tilbagekaldelse indbragt for domstolene og om fristen herfor.</p> <p>Stk. 6. Ministeren kan bestemme, at en virksomhed skal have eneret til at forestå håndteringen af en bestemt affaldsfraktion. En eneret kan gives for en periode på indtil seks år ad gangen.”</p>
<p>§ 45. Kommunalbestyrelsen forestår bortskaffelsen af affald, jf. dog § 45 d.</p> <p>Stk. 2. Miljøministeren fastsætter regler om kommunale affaldsordninger, herunder om</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) kommunalbestyrelsens pligt til at anviser bortskaffelsesmuligheder for affald, 2) kommunalbestyrelsens pligt til at forestå indsamling og bortskaffelse af affald, herunder til genanvendelse af materialer og produkter, 3) borgeres, grundejeres og virksomheders pligt til at benytte anviste bortskaffelsesmuligheder eller affaldsordninger og 4) borgeres, grundejeres og virksomheders pligt til at indgive anmeldelse af og afgive oplysninger om affald samt foretage undersøgelser af affald. <p>Stk. 3. Kommunalbestyrelsen fastsætter i et regulativ forskrifter om affaldsordningernes omfang og tilrettelæggelse m.v.</p> <p>Stk. 4. Når en indsamlingsordning er etableret, må indsamling af det af ordningen omfattede affald eller eventuelt genanvendelige materiale</p>	<p>§ 45 affattes således:</p> <p>”§ 45. Kommunalbestyrelsen forestår håndteringen af affald, medmindre andet er fastsat i loven eller i regler udstedt i medfør af loven.</p> <p>Stk. 2. Miljøministeren fastsætter regler om kommunale affaldsordninger, herunder om</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. kommunalbestyrelsens pligt til at anviser behandlingsmuligheder for affald, 2. kommunalbestyrelsens pligt til at forestå indsamling og behandling af affald, 3. kommunalbestyrelsens pligt til at give adgang til kommunale genbrugspladser og gennemføre brugerundersøgelser, 4. borgeres, grundejeres og virksomheders pligt til at benytte kommunale affaldsordninger. <p>Stk. 3. Når en kommunal indsamlingsordning er etableret, må indsamling af det af ordningen omfattede affald kun finde sted ved kommunalbestyrelsens foranstaltning eller bemyndigelse.</p> <p>Stk. 4. Kommunalbestyrelsen fastsætter i et regulativ forskrifter om de kommunale affaldsordningers omfang og tilrettelæggelse m.v.</p>

<p>kun finde sted ved kommunalbestyrelsens foranstaltning eller bemyndigelse.</p> <p><i>Stk. 5.</i> Producenter og importører af elektrisk og elektronisk udstyr, jf. § 9 i, er uanset stk. 4 berettiget til individuelt eller kollektivt at etablere tilbagetagningsordninger for affald af elektrisk og elektronisk udstyr fra private husholdninger i overensstemmelse med regler udstedt efter § 44.</p> <p><i>Stk. 6.</i> Ministeren kan fastsætte regler om borgeres, grundejeres og virksomheders pligt til at benytte en tilbagetagningsordning etableret i henhold til stk. 5.</p> <p><i>Stk. 7.</i> I regler, der vedrører indsamling af materialer og produkter til genanvendelse, bortset fra olie- og kemikalieaffald, skal det bestemmes,</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) at kommunalbestyrelsen skal fritage en virksomhed fra pligten til at benytte en kommunal indsamlingsordning, såfremt virksomheden godtgør, at den senest samtidig med den kommunale indsamlingsordnings iværksættelse har indgået aftale om, at affaldstyper, der er omfattet af indsamlingsordningen, afleveres til anden side til genanvendelse, og 2) at virksomheder etableret efter iværksættelse af en kommunal indsamlingsordning ved etableringen er berettiget til at blive fritaget for benyttelse af den kommunale indsamlingsordning, såfremt virksomheden godtgør, at den har indgået aftale om, at affaldstyper, der er omfattet af indsamlingsordningen, afleveres til anden side til genanvendelse. 	<p><i>Stk. 5.</i> Ministeren kan fastsætte regler om regulativer omfattet af stk. 4. Ministeren kan herunder fastsætte regler om udformning, indhold, indberetning og offentliggørelse af regulativer, samt om indberetning i bestemt form.</p> <p><i>Stk. 6.</i> Producenter og importører af elektrisk og elektronisk udstyr, jf. § 9 i, og producenter og importører af bærbare batterier og akkumulatorer, jf. § 9 t, er uanset stk. 3, berettiget til individuelt eller kollektivt at etablere tilbagetagningsordninger for affald af elektrisk og elektronisk udstyr fra private husholdninger og for udtjente bærbare batterier og akkumulatorer i overensstemmelse med regler udstedt efter § 44.</p> <p><i>Stk. 7.</i> Ministeren kan fastsætte regler om borgeres, grundejeres og virksomheders pligt til at benytte en tilbagetagningsordning etableret i henhold til stk. 6.”</p>
<p>§ 45 a. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at anmeldelser af og oplysninger om affald, herunder materialer og produkter til genanvendelse, til offentlige myndigheder efter dette kapitel skal ske i en bestemt form.</p>	<p>I § 45 a indsættes efter ”at”: ”dokumentation,”.</p>
<p>§ 45 b. Ministeren kan fastsætte regler om</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) fordeling af kompetencen mellem stat og kommunalbestyrelser i forbindelse med klassificering af skibe som affald, 2) statens og kommunalbestyrelsernes behandling af sager om klassificering af skibe som affald, herunder myndighedernes indbyrdes koordination, 3) pligt for købere, sælgere og eksportører af skibe til at underrette den kompetente kommunalbestyrelse om salg, anden overdragelse eller påtænkt eksport af et skib beliggende i en dansk havn, og 	<p>. I § 45 b, ændres ”Ministeren” til: ”Miljøministeren”.</p>

<p>4) at skibe med destination uden for EU/EØS ikke må eksporteres, førend der er truffet afgørelse om, hvorvidt skibet må anses som affald efter den til hver tid gældende bekendtgørelse om affald.</p>	
<p>§ 45 c. Ministeren kan fastsætte regler om krav til dokumentation, herunder regler om oplysningspligt for ejere, købere, sælgere og eksportører i forbindelse med behandlingen af sager om klassificering af affald.</p>	<p>§ 45 c ophæves</p>
	<p>Efter § 45 c, indsættes: ”45 d. Miljøministeren kan fastsætte regler om oprettelse af registre over virksomheder, der indsamler affald, affaldstransportører og anlæg, der behandler genanvendeligt erhvervsaffald, og om virksomheders, anlægs og transportørers pligt til at tilmelde sig registrene, og om deres pligt til at indgive oplysninger hertil.”</p>
	<p>Efter § 46, indsættes: ” § 46 a. Miljøministeren indsamler og registrerer oplysninger om eksisterende affaldsmængder samt om affaldets håndtering. Kommunalbestyrelsen indsamler og registrerer oplysninger om eksisterende og planlagte affaldsanlæg, herunder behandlings- og deponeringsanlæg. <i>Stk. 2.</i> Ministeren kan fastsætte regler om krav til anmeldelse, dokumentation og oplysning, herunder om myndigheders, borgeres, grundejeres, virksomheders, ejeres, køberes, sælgeres og eksportørers pligt til at foretage anmeldelse af, dokumentere og afgive oplysninger om affald, herunder i sager om klassificering af affald samt foretage undersøgelser af affald for egen regning.”</p>
<p>§ 47. Kommunalbestyrelsen indsamler og registrerer oplysninger om eksisterende affaldsmængder fordelt på type og materialer samt om affaldets behandling og bortskaffelse. Kommunalbestyrelsen indsamler og registrerer ligeledes oplysninger om eksisterende og planlagte affaldsanlæg, herunder behandlings- og deponeringsanlæg. Oplysningerne fremsendes til Miljøstyrelsen. <i>Stk. 2.</i> Kommunalbestyrelsen udarbejder en plan for bortskaffelsen af affaldet i kommunalbestyrelsen.</p>	<p>§ 47, <i>stk. 1</i>, ophæves. <i>Stk. 2 - 4</i> bliver herefter <i>stk. 1 - 3</i>. I § 47, <i>stk. 2</i>, der bliver <i>stk. 1</i>, ændres ”bortskaffelsen af affaldet” til: ”håndteringen af affald”.</p>
<p>§ 48. Kommunalbestyrelsen kan fastsætte gebyrer til dækning af udgifter til</p>	<p>. § 48, affattes således: ”§ 48. Kommunalbestyrelsen skal fastsætte</p>

<p>1) planlægning, etablering, drift og administration af affaldsordninger, herunder anvisningsordninger, samt til sortering, indsamling af affald m.v. og til etablering og drift af virksomheder og anlæg for oparbejdning af affald og affaldsbortskaffelse, jf. dog § 50 a,</p> <p>2) indsamling og registrering af oplysninger, jf. § 47, og</p> <p>3) forskudsvis dækning af planlagte investeringer på affaldsområdet, jf. dog § 50 a.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Der kan opkræves et samlet gebyr for de ordninger m.v., som kommunalbestyrelsen har iværksat.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Kommunalbestyrelsens afgørelse efter stk. 1 og 2 kan ikke påklages til anden administrativ myndighed.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Miljøministeren kan udarbejde standardbetalingsvedtægter.</p> <p><i>Stk. 5.</i> Gebyrer efter stk. 1 og 2 påhviler den, der har tinglyst adkomst på ejendommen, og beløbene har samme fortrinsret i ejendommen som offentlige skatter og afgifter. For beløbene er der udpantningsret.</p>	<p>gebyrer til dækning af udgifter til</p> <p>1) planlægning, etablering, drift og administration af affaldsordninger, jf. dog § 50 a,</p> <p>2) indsamling og registrering af oplysninger, jf. § 47, og</p> <p><i>Stk. 2.</i> Kommunalbestyrelsen skal dog ikke fastsætte gebyrer, jf. stk. 1, for indsamling af bærbare batterier og akkumulatorer, jf. § 9 u, stk. 1 og 2.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Der skal fastsættes særskilt gebyr for hver affaldsordning baseret på de udgifter, som er opgjort i kommunalbestyrelsens regnskab. Kommunalbestyrelsen skal på anmodning udlevere beregningen af gebyret for hver ordning.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Miljøministeren kan fastsætte regler om principper for fastsættelse og opkrævning af gebyrer, herunder regler om fritagelse.</p> <p><i>Stk. 5.</i> Kommunalbestyrelsens afgørelse efter stk. 1 kan ikke påklages til anden administrativ myndighed.</p> <p><i>Stk. 6.</i> Gebyrer efter stk. 1 skal for så vidt angår husholdninger opkræves hos den, der har tinglyst adkomst på ejendommen. Beløbene har samme fortrinsret i ejendommen som offentlige skatter og afgifter. For beløbene er der udpantningsret.</p> <p><i>Stk. 7.</i> Gebyrer efter stk. 1 påhviler for så vidt angår virksomheder den på CVR-registret registrerede ejer af virksomheden. For beløbene er der udpantningsret.”</p>
<p>§ 49. Miljøministeren kan træffe bestemmelse om kommunalbestyrelsernes pligt til at oprette, udvide deltagerkredsen af eller tilslutte sig kommunale fællesskaber for affaldsbortskaffelse, herunder genanvendelsesvirksomheder.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Ministeren kan endvidere træffe bestemmelse om, at kommunale fællesskaber for affaldsbortskaffelse skal modtage affald fra kommunalbestyrelser, som ikke deltager i fællesskabet, samt om, at kommunalbestyrelserne stiller arealer til rådighed for fælleskommunale virksomheder for affaldsbortskaffelse.</p>	<p>I § 49, stk. 1 og 2, ændres ”affaldsbortskaffelse” til ”affaldshåndtering”.</p>
	<p>Efter § 50 a indsættes:</p> <p>”Regnskaber for og benchmarking af forbrændings- og deponeringsanlæg samt anlæg, der medforbrænder affald</p> <p>§ 50 b. Ejere af affaldsforbrændingsanlæg og deponeringsanlæg skal aflægge funktionsopdelte regnskaber for anlæggene. Hvis ejeren foruden affaldsforbrændings- eller</p>

	<p>deponeringsvirksomhed driver andre aktiviteter i samme selskab m.v., skal ejeren regnskabsmæssigt udskille affaldsforbrændings- og deponeringsaktiviteten i særskilte regnskaber.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Miljøministeren kan fastsætte regler om affaldsforbrændings- og deponeringsanlæggenes regnskabsføring og budgettering, herunder at affaldsforbrændings- og deponeringsanlæg skal udarbejde, lade revidere og offentliggøre årsrapporter i overensstemmelse med bestemmelserne i årsregnskabsloven.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Miljøministeren kan fastsætte regler om beregning af driftsmæssige afskrivninger og om regnskabsmæssig adskillelse mellem forskellige aktiviteter og om opgørelse af åbningsbalance, herunder værdiansættelsen af anlæggenes aktiver.</p> <p>§ 50 c. Forbrændings- og deponeringsanlæg skal årligt benchmarkes på baggrund af oplysninger om anlæggets miljø-, service-, drifts- og økonomiske forhold.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Miljøministeren fastsætter regler om benchmarkingens indhold og udformning, herunder om, hvilke oplysninger anlæggene skal registrere, om opgørelses- og målemetoder, og om pligt for ejere af forbrændings- og deponeringsanlæg til at afgive oplysninger samt frister for indberetning. Miljøministeren kan endvidere fastsætte regler om indhentning af oplysninger til brug for benchmarking.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Miljøministeren kan beslutte, at indberetning skal ske ved brug af særlige skemaer eller formularer, herunder at indberetningen skal ske elektronisk.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Miljøministeren fastsætter regler om offentliggørelse af resultaterne af benchmarking.”</p>
<p>§ 53 a, stk. 1. Miljøministeren kan for at sikre en effektiv bortskaffelse af affald hidrørende fra materialer, produkter eller varer, herunder emballage, anvende de i § 53, stk. 1, nævnte gebyrer til tilskud til indsamling og bortskaffelse af affald hidrørende fra materialer, produkter eller varer, herunder emballage, og til dækning af udgifter til administration af disse gebyrer og tilskud, herunder kontrol, information, evaluering mv. samt udgifter, der er afholdt efter regler udstedt efter § 55 c. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om anvendelse af gebyr, der efter § 53, stk. 1, skal betales til private organisationer, selskaber el. lign.</p> <p>§ 54 d, stk. 1. Der kan gives tilskud til</p>	<p>I § 53 a, stk. 1, og § 54 d, stk. 1, ændres ”bortskaffelse” til: ”håndtering”.</p>

<p>affaldsprojekter, der har til formål at begrænse problemerne i forbindelse med affaldsbortskaffelse. Tilskud kan gives til udrednings- og udviklingsprojekter samt til formidlings- og informationsprojekter.</p>	
<p>§ 53 b. Enhver, der frembringer eller bortskaffer, herunder indsamler, forarbejder eller forbrænder, materialer, produkter eller varer, herunder emballage, skal efter anmodning meddele Miljøministeriet enhver oplysning, der er af væsentlig betydning for administrationen af § 53 a.</p>	<p>I § 53 b, ændres ” eller bortskaffer, herunder indsamler, forarbejder eller forbrænder,” til: ”, indsamler, forarbejder eller håndterer som affald”.</p>
<p>§ 55 a. Miljøministeren kan for at sikre et effektivt indsamlingssystem yde tilskud til bortskaffelse af spildolie, der er indsamlet her i landet, når spildolien afgiftsberigtiges efter lov om afgift af mineralolieprodukter mv. og lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter og bortskaffes som brændsel i anlæg, der producerer og afsætter fjernvarme. Det er en betingelse for ydelse af tilskud, at bortskaffelsen, herunder indsamling, forarbejdning og forbrænding, af spildolien sker i overensstemmelse med denne lov og regler fastsat i medfør af loven.</p> <p>Stk. 2. For beløb, der skal betales tilbage efter § 56, stk. 3, hæfter den, der som ejer, forpagter eller lignende driver virksomheden for egen regning. Der er udpantningsret for beløbene.</p> <p>§ 55 b. Enhver, der frembringer eller bortskaffer, herunder indsamler, forarbejder og forbrænder, spildolie, skal efter anmodning meddele ministeren enhver oplysning, der er af væsentlig betydning for administrationen af § 55 a.</p>	<p>§§ 55 a og b ophæves</p>
<p>§ 56, stk. 3. Ministeren kan fastsætte nærmere regler om ydelse af tilskud efter § 53 a, § 55 a og § 55 c, herunder om behandling af ansøgninger, ansøgningers form og indhold, tidsfrister, vilkår for ydelse af tilskud, udbetaling af tilskud, bortfald af afgivne tilsagn, tilbagebetaling af tilskud og renter heraf, patentrettigheder, regnskaber, revision samt tilsyn og kontrol mv. Der kan herunder fastsættes nærmere regler om, at ansøgere efter § 53 a, § 55 a og § 55 c har pligt til for egen regning at foretage prøveudtagning, analyser og målinger af stoffer og affaldsstoffer.</p>	<p>I § 56, stk. 3 udgår ”, § 53 a” to steder.</p>
<p>§ 58, stk. 1. Kommunalbestyrelsen kan i nødvendigt omfang træffe afgørelse om ekspropriation til fordel for spildevandsanlæg og offentligt ejede affaldsbehandlings- og deponeringsanlæg, jf. dog stk. 2, når der er meddelt tilladelse til anlægget.</p>	<p>I § 58, stk. 1, ændres ”affaldsbehandlings- og deponeringsanlæg” til: ”affaldshåndterings- og deponeringsanlæg”.</p>

<p>§ 110, stk. 1. Medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, straffes med bøde den, der</p> <p>1) overtræder § 15 b, stk. 2, § 19, stk. 1 eller stk. 2, § 20, § 22, § 23, § 27, stk. 1 eller stk. 2, § 28, stk. 4, § 43, § 45, stk. 4, § 50, stk. 1, § 50 a, stk. 1 eller 2, og § 72 a,</p>	<p>I § 110, stk. 1, nr. 1, ændres ”§ 45, stk. 4” til: ”§ 45, stk. 3” og i § 110, stk. 1, nr. 13 udgår ”, § 55 b”.</p>
<p>3) undlader at efterkomme krav fastsat i medfør af § 9 h og § 10, stk. 4,</p>	<p>I § 110, stk. 3, ændres ”45, stk. 2, 3 og 6” til: ”§ 45, stk. 2, 3, 5 og 7”, ”§ 45 c ” ændres til: ”§ 45 d, § 46 a” og efter ”§ 50 a, stk. 3,” indsættes: ”§ 50 b, § 50 c”.</p>
	<p style="text-align: center;">§ 2</p> <p>Loven træder i kraft den 1. januar 2009. Stk. 2. Overgangsbestemmelse??</p>